

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/153 z dnia 23 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/154 z dnia 30 stycznia 2018 r. otwierające procedurę przetargową zakupu odtuszczonego mleka w proszku podczas okresu interwencji publicznej od dnia 1 marca do dnia 30 września 2018 r. 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/155 z dnia 31 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 686/2012 przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych⁽¹⁾ 8

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/156 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do uzupełnienia załącznika I-A do rozdziału 1 tytułu IV tego Układu, oraz w ramach Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu w odniesieniu do przeliczenia tabel stawek celnych przy znoszeniu ceł wywozowych określonych w załącznikach I-C i I-D do rozdziału 1 tytułu IV tego Układu 13
- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/157 z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską 35
- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/158 z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Finlandii 36
- ★ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2018/159 z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie mianowania dwóch członków Trybunału Obrachunkowego 37

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2018/160 z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wdrożonej przez Polskę w odniesieniu do podatku od sprzedaży detalicznej (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4449) ⁽¹⁾ 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/153

z dnia 23 października 2017 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów w unijnych połowach poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku.
- (2) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję do przyjmowania planów w zakresie odrzutów w drodze aktów delegowanych na okres nie dłuższy niż trzy lata na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) W następstwie trzech wspólnych rekomendacji przedstawionych Komisji w 2016 r. przez kilka państw członkowskich mających bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Śródziemnym (odpowiednio Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Malta i Słowenia) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/86⁽²⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w wodach Morza Śródziemnego, mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. Te trzy wspólne rekomendacje dotyczyły odpowiednio zachodniego Morza Śródziemnego, Morza Adriatyckiego i południowo-wschodniego Morza Śródziemnego.
- (4) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w przypadku połowów gatunków dennych w Morzu Śródziemnym obowiązek wyładunku ma zastosowanie do gatunków określających połowy najpóźniej od dnia 1 stycznia 2017 r.
- (5) W dniu 2 czerwca 2017 r., po przeprowadzeniu konsultacji w ramach regionalnej grupy wysokiego szczebla PESCAMED, Francja, Włochy i Hiszpania przedstawiły Komisji nową wspólną rekomendację dotyczącą „Planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów gatunków dennych w zachodnim Morzu Śródziemnym (2018 r.)”. Te same państwa członkowskie przedstawiły dodatkowe informacje i dane w dniu 5 lipca 2017 r. na wniosek Komisji.
- (6) W nowej wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Francję, Włochy i Hiszpanię dotyczącej zachodniego Morza Śródziemnego proponuje się, by wyłączenie z uwagi na przeżywalność określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2017/86 było również stosowane w odniesieniu do homarza (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wszystkich włoków dennych w zachodnim Morzu Śródziemnym. Komisja proponuje także, aby wyłączenie z uwagi na przeżywalność dla przegrzebków (*Pecten jacobaeus*), rospok (*Venerupis* spp.) i małży wenus (*Venus* spp.) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) zostało rozszerzone na zachodnie Morze Śródziemne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.1.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 z dnia 20 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 14 z 18.1.2017, s. 4).

- (7) Ponadto w tej samej wspólnej rekomendacji sugeruje się rozszerzenie definicji zachodniego Morza Śródziemnego do celów niniejszego planu w zakresie odrzutów poprzez włączenie geograficznego podobszaru (GSA) 12 Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM).
- (8) We wspólnej rekomendacji zaproponowano również ponowne zdefiniowanie połowów barwenowatych poprzez uwzględnienie wszystkich gatunków *Mullus* spp., tj. barweny i barbaty.
- (9) Ta sama wspólna rekomendacja zawiera propozycję zaktualizowania okresu odniesienia na lata 2015 i 2016 w celu określenia wielkości wyładunków na statek w odniesieniu do morszczuka europejskiego i barwen w kontekście wdrożenia obowiązku wyładunku.
- (10) Wreszcie we wspólnej rekomendacji proponuje się stosowanie również w latach 2018 i 2019 wyłączenia z uwagi na przeżywalność, ustanowionego dla małży (w szczególności przegrzebków (*Pecten jacobaeus*), rospok (*Venerupis* spp.) i małży wenus (*Venus* spp.)) w zachodnim Morzu Śródziemnym.
- (11) W dniu 28 czerwca 2017 r., po przeprowadzeniu konsultacji w ramach regionalnej grupy wysokiego szczebla ADRIATICA, Chorwacja, Włochy i Słowenia przedstawiły Komisji wspólną rekomendację w odniesieniu do Morza Adriatyckiego, dostarczając nowych danych na temat wskaźników przeżywalności soli (*Solea solea*) w latach 2015 i 2016.
- (12) W nowej wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Chorwację, Włochy i Słowenię proponuje się stosowanie również w latach 2018 i 2019 wyłączenia z uwagi na przeżywalność dla soli w Morzu Adriatyckim.
- (13) Wymienione wspólne rekomendacje zostały ocenione przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) w dniach 10–14 lipca 2017 r. (1). W swojej ocenie STECF stwierdził, że informacje przekazane przez państwa członkowskie nie są kompletne w odniesieniu do wskaźnika przeżywalności soli, przegrzebków, rospok, małży wenus i homarca. Jako że dowody na przeżywalność tych gatunków nie są rozstrzygające, Komisja uważa, że wyłączenie z uwagi na przeżywalność dozwolone na podstawie art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy włączyć do niniejszego rozporządzenia na okres tylko jednego roku. Zainteresowane państwa członkowskie powinny zobowiązać się do przekazania Komisji w należytych terminach odpowiednich danych, aby umożliwić STECF pełną ocenę uzasadnień wyłączenia, a Komisji – dokonanie przeglądu.
- (14) W związku z powyższym proponowane zmiany w planie w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Śródziemnym są zgodne z istniejącymi środkami ochrony na tym obszarze.
- (15) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, można je zatem włączyć do planu w zakresie odrzutów ustanowionego rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/86.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86.
- (17) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu statków unijnych oraz na podobną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/86 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„zachodnie Morze Śródziemne» oznacza podobszary geograficzne objęte porozumieniem GFCM 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.1, 11.2 oraz 12;”;

(1) Sprawozdanie z 55. posiedzenia plenarnego STECF jest dostępne na stronie: <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/plenary>

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Wyłączenie z obowiązku wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, stosuje się w 2018 r. do:

- a) soli (*Solea solea*) złowionej przy użyciu włóków rozprzowych (TBB) (*) w podobszarach geograficznych GSA 17 i 18;
- b) przegrzebków (*Pecten jacobus*) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) w zachodnim Morzu Śródziemnym;
- c) rospok (*Venerupis* spp.) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) w zachodnim Morzu Śródziemnym;
- d) małży wenus (*Venus* spp.) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) w zachodnim Morzu Śródziemnym;
- e) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wszystkich włóków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX) w zachodnim Morzu Śródziemnym.

(*) Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 122 z 30.4.2011, s. 1). W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.”;

ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Sola (*Solea solea*), przegrzebki (*Pecten jacobus*), rospoki (*Venerupis* spp.), małże wenus (*Venus* spp.) i homarzec (*Nephrops norvegicus*) złowione w okolicznościach, o których mowa w ust. 1, są natychmiast uwalniane w obszarze, w którym zostały złowione.”;

ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 1 maja 2018 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu połowami na Morzu Śródziemnym muszą przedłożyć Komisji dodatkowe dane dotyczące odrzutów, oprócz danych określonych we wspólnych rekomendacjach z dnia 2 i 28 czerwca oraz dnia 6 lipca 2017 r., oraz wszelkie inne istotne informacje naukowe potwierdzające zasadność wyłączenia ustanowionego w ust. 1. W odniesieniu do homarca (*Nephrops norvegicus*) państwa członkowskie przedstawiają dane, które mogłyby stanowić dodatkowy dowód dotyczący wskaźników przeżycia w miesiącach letnich. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te dane i te informacje najpóźniej do lipca 2018 r.”;

3) w art. 4 lit. a) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

- (i) „dla morszczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barwen (*Mullus* spp.) maksymalnie do 7 % w 2017 r. i 2018 r. oraz maksymalnie do 6 % w 2019 r. całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włóków dennych; oraz
- (ii) dla morszczuka (*Merluccius merluccius*) i barwen (*Mullus* spp.) maksymalnie do 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic.”;

4) tabelę 1 załącznika zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Zachodnie Morze Śródziemne

Połowcy	Narzędzie połowowe	Obowiązek wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) ⁽¹⁾	Wszystkie włoki denne (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX)	Jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. obejmował ponad 25 % morszczuka europejskiego, wszystkie połowy morszczuka europejskiego są objęte obowiązkiem wyładunku.
	Wszystkie takle (LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM)	
	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN)	
Barweny (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX ⁽¹⁾	Wszystkie włoki denne (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX)	Jeżeli całkowity wyładunek wszystkich gatunków na statek w 2015 i 2016 r. obejmował ponad 25 % barwen, wszystkie połowy barwen są objęte obowiązkiem wyładunku.
	Wszystkie takle (LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM)	
	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN)	
Przegrzebek (<i>Pecten jacobus</i>), rospoki (<i>Venerupis</i> spp.), małże wenus (<i>Venus</i> spp.)	Wszystkie dragi mechaniczne HMD	
Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Wszystkie włoki denne OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Wszystkie połowy homarza podlegają obowiązkowi wyładunku.

⁽¹⁾ Statki wymienione jako podlegające obowiązkowi wyładunku w tych połowach zgodnie z niniejszym rozporządzeniem pozostają w wykazie pomimo zmian w niniejszym rozporządzeniu wprowadzonych rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/153 i nadal podlegają obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do tych połowów.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/154**z dnia 30 stycznia 2018 r.****otwierające procedurę przetargową zakupu odtłuszczonego mleka w proszku podczas okresu interwencji publicznej od dnia 1 marca do dnia 30 września 2018 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 6,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽³⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 interwencja publiczna jest dostępna w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku od dnia 1 marca do dnia 30 września.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 1370/2013 stanowi, że ograniczenie ilościowe zakupu odtłuszczonego mleka w proszku po ustalonych cenach na 2018 rok wynosi zero ton.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013 należy zatem otworzyć procedurę przetargową w odniesieniu do zakupu odtłuszczonego mleka w proszku od początku okresu interwencji publicznej w 2018 r.
- (4) W tytule II rozdział II sekcja 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240 określono zasady zakupu w drodze procedury przetargowej.
- (5) Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240 należy określić termin, w którym państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich ważnych ofertach przetargowych.
- (6) W trosce o skuteczne zarządzanie państwa członkowskie powinny wykorzystywać do powiadamiania Komisji systemy informatyczne zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1183 ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1185 ⁽⁵⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Otwarcie procedury przetargowej**

Otwiera się procedurę przetargową od dnia 1 marca do dnia 30 września 2018 r. dotyczącą interwencyjnego zakupu odtłuszczonego mleka w proszku na warunkach określonych w tytule II rozdział II sekcja 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240 oraz w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1183 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do powiadamiania Komisji o informacjach i dokumentach (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 100).⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 113).

Artykuł 2

Składanie ofert przetargowych

1. Okresy składania ofert przetargowych kończą się w trzeci wtorek miesiąca o godzinie 11.00 czasu obowiązującego w Brukseli. W sierpniu termin składania ofert przetargowych upływa jednak w czwarty wtorek miesiąca o godzinie 11.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Jeśli wtorek jest dniem ustawowo wolnym od pracy, termin przypada w poprzedni dzień roboczy o godzinie 11.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

2. Oferty przetargowe składa się w zatwierdzonych przez państwa członkowskie agencjach płatniczych ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Powiadomienie Komisji

Powiadomienia przewidzianego w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240 dokonuje się do godziny 16.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w dniach, w których upływają terminy składania ofert przetargowych, o których to terminach mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/1183 i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1185.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Adresy agencji płatniczych są dostępne na stronie Komisji Europejskiej http://ec.europa.eu/agriculture/milk/policy-instruments/index_pl.htm

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/155**z dnia 31 stycznia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 686/2012 przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 686/2012 ⁽²⁾ przydziela się państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy i państwu członkowskiemu pełniącemu rolę współsprawozdawcy zadanie oceny substancji czynnych do celów procedury odnowienia. Jako że zadanie oceny substancji czynnych, których zatwierdzenie wygasa między dniem 1 stycznia 2022 r. a dniem 31 grudnia 2024 r., nie zostało jeszcze przydzielone państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy ani państwu członkowskiemu pełniącemu rolę współsprawozdawcy, należy to zadanie przydzielić.
- (2) Ze względu na długość procesu oceny substancji czynnych oraz niedawną notyfikację przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej ⁽³⁾ należy ponownie przydzielić zadanie oceny substancji czynnych wymienionych w części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 686/2012, w odniesieniu do których Zjednoczone Królestwo pełni rolę sprawozdawcy lub współsprawozdawcy, a dodatkowa dokumentacja nie została jeszcze przedłożona. Ponowny przydział dotyczy następujących substancji czynnych: siarczan glinowo-amonowy, azoksystrobina, bupiryamat, karbetamid, chloromekwat, etylen, fenbukonazol, fluopikolid, fluchinkonazol, flutriafof, wyciąg z czosnku, metazachlor, myklobutanil, paklobutrazol, pieprz, oleje roślinne/olejek z palczatki cytrynowej, propachizafop, chizalofop-P-etylowy, chizalofop-P-tefurylowy, trialat i mocznik.
- (3) Przydziału tego należy dokonać w sposób zapewniający zrównoważony podział odpowiedzialności oraz nakładu pracy między państwa członkowskie.
- (4) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie jak najszybciej, ponieważ termin składania dodatkowej dokumentacji w odniesieniu do niektórych substancji czynnych upływa dnia 28 lutego 2018 r.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 686/2012.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 686/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 686/2012 z dnia 26 lipca 2012 r. przydzielające państwom członkowskim, do celów procedury odnowienia, zadanie oceny substancji czynnych (Dz.U. L 200 z 27.7.2012, s. 5).⁽³⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 686/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części B pozycje dotyczące substancji czynnych: siarczan glinowo-amonowy, azoksystrobina, bupirynt, karbetamid, chloromekwat, etylen, fenbukonazol, fluopikolid, fluchinkonazol, flutriafole, wyciąg z czosnku, metazachlor, myklobutanil, paklobutrazol, pieprz, oleje roślinne/olejek z palczatki cytrynowej, propachizafop, chizalofop-P-etylowy, chizalofop-P-tefurylowy, trialat i mocznik otrzymują brzmienie:

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
„Siarczan glinowo-amonowy	IE	PT”
„Azoksystrobina	AT	NO”
„Bupirynt	NL	PL”
„Karbetamid	SE	BE”
„Chloromekwat	AT	IT”
„Etylen	NL	ES”
„Fenbukonazol	SI	AT”
„Fluopikolid	AT	ES”
„Fluchinkonazol	CZ	SK”
„Flutriafole	SK	CZ”
„Wyciąg z czosnku	IE	DK”
„Metazachlor	NL	PT”
„Myklobutanil	AT	ES”
„Paklobutrazol	AT	RO”
„Pieprz	BE	IE”
„Oleje roślinne/olejek z palczatki cytrynowej	FR	CZ”
„Propachizafop	AT	EE”
„Chizalofop-P-etylowy	FI	SE”
„Chizalofop-P-tefurylowy	HR	AT”
„Trialat	NL	CZ”
„Mocznik	EL	FI”

- 2) dodaje się część C w brzmieniu:

„CZĘŚĆ C

PRZYDZIELENIE ZADANIA OCENY SUBSTANCJI CZYNNYCH, KTÓRYCH ZATWIERDZENIE WYGASA PO DNIU 31 GRUDNIA 2021 R. I NIE PÓŹNIEJ NIŻ Z DNIEM 31 GRUDNIA 2024 R.

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
1,4-dimetylnaftalen	AT	PL
Acekwincyl	DE	NL

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
<i>Adoxophyes orana</i> GV szczep BV-0001	DE	FR
Ametoktradyna	DE	NL
Aminopyralid	FI	DK
Amisulbrom	EL	FI
Kwas askorbinowy	NL	FR
<i>Aureobasidium pullulans</i> (szczepy DSM 14940 i DSM 14941)	AT	DE
<i>Bacillus firmus</i> I-1582	FR	DK
<i>Bacillus pumilus</i> QST 2808	IT	NL
Benalaksyl-M	PT	IT
Benzowindiflupyr	FR	AT
Biksafen	CZ	BE
<i>Candida oleophila</i> szczep O	SI	DE
Chlorantraniliprol	IE	DE
Cyflumetofen	ES	AT
Fosfonian sodu	FR	EL
Enamektyna	NL	SI
Esfenwalerat	AT	PT
Eugenol	ES	EL
Fenpyrazamina	LV	LT
Flubendiamid	EL	AT
Flumetralina	HU	EL
Fluopyram	AT	HR
Fluksapyroksad	FR	EL
Geraniol	ES	EL
Halosulfuron metylu	IT	PL
Wirus polihedrozy jądrowej <i>Helicoverpa armigera</i> (HearNPV)	EE	FR
Ipkonazol	BE	FR
Izopyrazam	NO	EL
Lambda-cyhalotryna	SE	FR
Maltodekstryna	IE	FR

Substancja czynna	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Państwo członkowskie pełniące rolę współsprawozdawcy
Mandipropamid	AT	PT
Metaflumizon	SE	EL
Metam (w tym potasu i sodu)	BE	ES
Metobromuron	FR	NO
Metsulfuron metylowy	DK	SE
Olejek pomarańczowy	FR	CZ
<i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep Fe9901	PL	NL
Penflufen	PL	IE
Pentiopirad	SE	CZ
Fosforowodór	ES	DE
Fosfoniany potasu (dawniej fosforan(III) potasu)	FR	EL
Prosulfuron	FR	SK
<i>Pseudomonas</i> sp. szczep DSMZ 13134	NL	BG
Pirydalil	NL	BE
Pyriofenon	LV	EL
Piroksulam	DK	FI
Kwas S-absycsynowy	NL	DK
Sedaksan	FR	AT
Sodowy tiosiarczan srebra	NL	LV
Spinetoram	HR	ES
Spiromesifen	IT	AT
Spirotetramat	AT	NO
Wirus polihedrozy jądrowej <i>Spodoptera littoralis</i>	EE	FR
<i>Streptomyces lydicus</i> WYEC 108	NL	DE
Tembotrion	AT	FR
Tienkarbazon	FR	EL
Tymol	ES	EL
<i>Trichoderma asperellum</i> (szczep T34)	SE	IT
<i>Trichoderma atroviride</i> szczep I-1237	IT	SK
Walifenalat (wcześniejsza nazwa: walifenal)	HU	SI
Wirus żółtej mozaiki kukinii (szczep niezłośliwy)	DK	AT

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/156

z dnia 22 stycznia 2018 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do uzupełnienia załącznika I-A do rozdziału 1 tytułu IV tego Układu, oraz w ramach Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu w odniesieniu do przeliczenia tabel stawek celnych przy znoszeniu ceł wywozowych określonych w załącznikach I-C i I-D do rozdziału 1 tytułu IV tego Układu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwany dalej „Układem”), wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r. Jego art. 486 ust. 3 i 4 przewiduje tymczasowe stosowanie Układu w części ustalonej przez Unię.
- (2) W art. 4 decyzji Rady 2014/668/UE⁽²⁾ wymieniono postanowienia Układu, które mają być stosowane tymczasowo, w tym te postanowienia dotyczące zniesienia ceł i te związane z załącznikami I-A do I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu. Tymczasowe stosowanie jest skuteczne od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (3) Po jednostronnym zapowiedzeniu wdrożenia listy koncesyjnej określonej w załączniku I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu za pomocą autonomicznych preferencji handlowych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 374/2014⁽³⁾, Unia stosowała już szczegółowe zasady realizacji harmonogramu (zwane dalej „kategoriami znoszenia ceł”), które zostały uzgodnione przez strony.
- (4) Wyjaśnienie sposobów zniesienia taryf celnych przyjęto na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1150/2014⁽⁴⁾, w kontekście zmiany autonomicznych preferencji handlowych w celu określenia obniżki podstawowej stawki należności celnych w odniesieniu do każdej z kategorii znoszenia ceł, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 374/2014.
- (5) Aby zapewnić, że te same zasady, będące rezultatem wspólnego porozumienia osiągniętego przez strony w trakcie negocjacji, są jasno określone w celu optymalnego wdrożenia listy koncesyjnej, należy zapewnić równoważne wyjaśnienie. Zasady te mają być stosowane przez obie strony Układu.
- (6) Załącznik I-C do rozdziału 1 tytułu IV Układu określający harmonogramy znoszenia ceł wywozowych Ukrainy stanowi, że przeliczenie tabeli jest konieczne w celu utrzymania stosunkowej preferencji, tj. tych samych proporcji, w porównaniu ze stawkami ceł wywozowych związanymi w ramach WTO obowiązującymi w danym okresie, w przypadku gdy postanowienia Układu dotyczące handlu wejdą w życie po dniu 15 maja 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/668/UE z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do jego tytułu III (z wyjątkiem postanowień dotyczących traktowania pracowników będących obywatelami państw trzecich legalnie zatrudnionych na terytorium drugiej Strony) oraz tytułów IV, V, VI i VII, jak również powiązanych załączników i protokołów (Dz.U. L 278 z 20.9.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 374/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie obniżenia lub zniesienia ceł na towary pochodzące z Ukrainy (Dz.U. L 118 z 22.4.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1150/2014 z dnia 29 października 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 374/2014 w sprawie obniżenia lub zniesienia ceł na towary pochodzące z Ukrainy (Dz.U. L 313 z 31.10.2014, s. 1).

- (7) Załącznik I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu określający środki ochronne w formie dodatkowego cła wywozowego na określone towary również stanowi, że przeliczenie tabeli jest konieczne w celu utrzymania stosunkowej preferencji (tych samych proporcji) w porównaniu ze stawkami ceł wywozowych związanymi w ramach WTO obowiązującymi w danym okresie, w przypadku gdy postanowienia Układu dotyczące handlu wejdą w życie po dniu 15 maja 2014 r.
- (8) Do kodu taryfy 1207 9997 00 w załączniku I-C do rozdziału 1 tytułu IV Układu należy wprowadzić poprawkę o charakterze technicznym, mającą na celu dostosowanie go do prawidłowego opisu zawartego w Zjednoczonej Klasyfikacji Towarów (UKTZED) na Ukrainie.
- (9) Decyzją nr 3/2014 Rady Stowarzyszenia UE–Ukraina⁽¹⁾ upoważniono Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu (zwany dalej „Komitetem ds. Handlu”) do dokonania aktualizacji lub zmiany niektórych załączników dotyczących kwestii związanych z handlem, w tym załączników I-C i I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu.
- (10) Stanowisko Unii w ramach Rady Stowarzyszenia oraz w ramach Komitetu ds. Handlu w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu powinno w związku z tym opierać się na dołączonych projektach decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia w odniesieniu do uzupełnienia załącznika I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu oraz w ramach Komitetu ds. Handlu w odniesieniu do przeliczenia tabel stawek celnych przy znoszeniu ceł wywozowych określonych w załącznikach I-C i I-D do rozdziału 1 do tytułu IV Układu, opiera się na projektach decyzji dołączonych do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady Stowarzyszenia UE–Ukraina nr 3/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie przekazania niektórych uprawnień Rady Stowarzyszenia Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu (Dz.U. L 158 z 24.6.2015, s. 4).

PROJEKT

DECYZJA RADY STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA NR .../2018

z dnia ... 2018 r.

w sprawie uzupełnienia załącznika I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony

RADA STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽¹⁾, podpisany w Brukseli w dniu 27 czerwca 2014 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), niektóre części Układu, w tym postanowienia dotyczące zniesienia ceł, oraz powiązany załącznik I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 374/2014⁽²⁾ jednostronnie ustanowiono uzgodnienie preferencyjne, co pozwoliło na obniżenie lub zniesienie ceł na towary pochodzące z Ukrainy zgodnie z załącznikiem I do tego rozporządzenia.
- (3) Takie preferencyjne uzgodnienie odpowiadało koncesjom taryfowym, które byłyby stosowane w trakcie pierwszego roku wdrażania Układu zgodnie z załącznikiem I-A do rozdziału 1 tytułu IV przedmiotowego Układu.
- (4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1150/2014⁽³⁾ wprowadziło między innymi wyjaśnienia dotyczące konkretnego obniżenia podstawowej stawki należności celnych dla każdej kategorii znoszenia ceł, o której mowa w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (5) W celu zachowania jasności Układu wymagane jest równoważne wyjaśnienie obniżki, jaka ma mieć zastosowanie do podstawowej stawki należności celnych w odniesieniu do wszystkich kolejnych lat do każdej z kategorii znoszenia ceł, o których mowa w załączniku I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu. Takie sposoby znoszenia ceł odpowiadają założeniom wzajemnego porozumienia z Ukrainą osiągniętego w trakcie negocjacji i będą stosowane przez obie Strony Układu.
- (6) Art. 463 ust. 2 Układu stanowi, że Rada Stowarzyszenia stanowi forum wymiany informacji na temat środków wdrażania i egzekwowania.
- (7) Art. 463 ust. 3 Układu stanowi, że Rada Stowarzyszenia może aktualizować lub zmieniać załączniki do Układu.
- (8) Właściwe jest zatem, by Rada Stowarzyszenia UE–Ukraina przyjęła decyzję w celu uzupełnienia załącznika I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodaje się nowy dodatek C do załącznika I-A do rozdziału 1 tytułu IV do Układu, w wersji przedstawionej w załączniku do niniejszej decyzji w celu wyjaśnienia wdrażania obniżki podstawowej stawki należności celnych, jaka ma mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich kolejnych lat do każdej z kategorii znoszenia ceł, o których mowa w załączniku I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 374/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie obniżenia lub zniesienia ceł na towary pochodzące z Ukrainy (Dz.U. L 118 z 22.4.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1150/2014 z dnia 29 października 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 374/2014 w sprawie obniżenia lub zniesienia ceł na towary pochodzące z Ukrainy (Dz.U. L 313 z 31.10.2014, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Rady Stowarzyszenia
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

DODATEK C DO ZAŁĄCZNIKA I-A DO ROZDZIAŁU 1 TYTUŁU IV DO UKŁADU

ZNOSZENIE CEŁ

HARMONOGRAMY ZNOSZENIA CEŁ STRONY NA TOWARY POCHODZĄCE Z DRUGIEJ STRONY

Niniejszy dodatek zawiera wyjaśnienie obniżki podstawowej stawki należności celnych, jaka ma być zastosowana dla każdej kategorii znoszenia ceł

1. O ile nie przewidziano inaczej, w harmonogramach znoszenia ceł Stron w załączniku I-A do rozdziału 1 tytułu IV Układu (zwanymi dalej „tabelami stawek celnych”), następujące wyjaśnienia mają zastosowanie do znoszenia należności celnych przez Strony zgodnie z art. 29 (Zniesienie należności celnych przywozowych) tytułu IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) Układu:
 - a) cła na towary pochodzące z terytorium Ukrainy lub UE (zwane dalej „towarami pochodzącymi”) przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „0” w tabelach stawek celnych zostają całkowicie zniesione, a towary takie są wolne od wszelkich należności celnych z dniem wejścia w życie niniejszego Układu;
 - b) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „1” w tabelach stawek celnych zostają zniesione w dwóch równych etapach począwszy od daty wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie są wolne od wszelkich należności celnych;
 - c) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „2” w tabelach stawek celnych zostają zniesione w trzech równych etapach począwszy od daty wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie są wolne od wszelkich należności celnych;
 - d) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „3” w tabelach stawek celnych zostają zniesione w czterech równych etapach począwszy od daty wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie są wolne od wszelkich należności celnych;
 - e) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „5” w tabelach stawek celnych zostają zniesione w sześciu równych etapach począwszy od daty wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie są wolne od wszelkich należności celnych;
 - f) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „7” w tabelach stawek celnych zostają zniesione w ośmiu równych etapach począwszy od daty wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie są wolne od wszelkich należności celnych;
 - g) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „10” w tabelach stawek celnych zostają zniesione w jedenastu równych etapach począwszy od daty wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie są wolne od wszelkich należności celnych;
 - h) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 20 % w ciągu 5 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 20 % w sześciu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 20 %;
 - i) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 20 % w ciągu 10 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 20 % w jedenastu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 20 %;
 - j) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 30 % w ciągu 5 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 30 % w sześciu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 30 %;
 - k) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 50 % w ciągu 5 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 50 % w sześciu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 50 %;

- l) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 50 % w ciągu 7 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 50 % w ośmiu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 50 %;
 - m) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 50 % w ciągu 10 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 50 % w jedenastu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 50 %;
 - n) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych oznaczone „Obniżka o 60 % w ciągu 5 lat” w tabelach stawek celnych zostają obniżone o 60 % w sześciu równych etapach, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, a po tym okresie towary takie podlegają cłu równoważnemu stawce podstawowej, obniżonej o 60 %;
 - o) cła na towary pochodzące przewidziane w pozycjach taryfowych w kategorii znoszenia ceł „Zwolnione z cła ad valorem (cena wejścia ⁽¹⁾)” w tabelach stawek celnych są zniesione z dniem wejścia w życie niniejszego Układu; liberalizacja dotyczy jedynie cła ad valorem; cło specyficzne powiązane z systemem ceny wejścia, które ma zastosowanie do tych towarów pochodzących, zostaje utrzymane.
2. Stawka podstawowa i kategoria znoszenia ceł dla określenia stawki cła obowiązującej na każdym etapie obniżania cła dla danej pozycji taryfowej są wskazane w odpowiadającej pozycji taryfowej w tabeli stawek celnych.
 3. Do celów znoszenia ceł stawka cła stosowana na każdym etapie jest zaokrąglana w dół, przynajmniej do najbliższej dziesiątej punktu procentowego lub, jeżeli stawka cła jest wyrażona w jednostkach pieniężnych, przynajmniej do najbliższej jednej dziesiątej urzędowej jednostki pieniężnej Strony.
 4. Do celów niniejszego dodatku pierwsza obniżka następuje z dniem wejścia w życie niniejszego Układu, a każda kolejna obniżka wchodzi w życie z dniem 1 stycznia danego roku.
 5. Jeżeli wejście w życie niniejszego Układu przypada po dniu 1 stycznia, ale przed dniem 31 grudnia tego samego roku kalendarzowego, ilości objęte kontyngentem zostaną przeliczone proporcjonalnie do pozostającego okresu roku kalendarzowego.

⁽¹⁾ Zob. załącznik 2 do załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

PROJEKT

DECYZJA NR .../2018 KOMITETU STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA W SKŁADZIE ROZSTRZYGAJĄCYM KWESTIE DOTYCZĄCE HANDLU**z dnia ... 2018 r.****w sprawie przeliczenia tabel stawek celnych przy znoszeniu należności celnych wywozowych znajdujących się w załącznikach I-C i I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony**

KOMITET STOWARZYSZENIA W SKŁADZIE ROZSTRZYGAJĄCYM KWESTIE DOTYCZĄCE HANDLU,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽¹⁾, podpisany w Brukseli w dniu 27 czerwca 2014 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), niektóre części Układu, w tym postanowienia dotyczące zniesienia ceł, oraz powiązane załączniki I-C i I-D do rozdziału 1 do tytułu IV stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) Załącznik I-C do rozdziału 1 tytułu IV Układu określający harmonogramy znoszenia ceł wywozowych Ukrainy stanowi, że przeliczenie tabeli jest konieczne w celu utrzymania stosunkowej preferencji, to znaczy, tych samych proporcji, w porównaniu ze stawkami ceł wywozowych związanymi w ramach WTO obowiązującymi w danym okresie, w przypadku gdy postanowienia Układu dotyczące handlu wejdą w życie po dniu 15 maja 2014 r.
- (3) Załącznik I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu określający środki ochronne w formie dodatkowego cła wywozowego na określone towary również stanowi, że przeliczenie tabeli jest konieczne w celu utrzymania stosunkowej preferencji, to znaczy, tych samych proporcji, w porównaniu ze stawkami ceł wywozowych związanymi w ramach WTO obowiązującymi w danym okresie, w przypadku gdy postanowienia Układu dotyczące handlu wejdą w życie po dniu 15 maja 2014 r.
- (4) Do kodu taryfy 1207 99 97 00 w załączniku I-C do rozdziału 1 tytułu IV Układu należy wprowadzić poprawkę o charakterze technicznym, mającą na celu dostosowanie go do prawidłowego opisu zawartego w Zjednoczonej Klasyfikacji Towarów (UKTZED) na Ukrainie.
- (5) Art. 463 ust. 3 Układu stanowi, że Rada Stowarzyszenia może aktualizować i zmieniać załączniki do Układu.
- (6) Art. 465 ust. 2 Układu stanowi, że Rada Stowarzyszenia może przekazać jakiekolwiek swoje uprawnienia, w tym uprawnienia do podejmowania wiążących decyzji, Komitetowi Stowarzyszenia. Na podstawie art. 465 ust. 4 Układu niniejszy Komitet odbywa posiedzenia w szczególnym składzie w celu podejmowania wszelkich kwestii dotyczących tytułu IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) Układu.
- (7) Rada Stowarzyszenia UE–Ukraina upoważniła Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu (zwany dalej „Komitetem ds. Handlu”) w decyzji nr 3/2014⁽²⁾ do dokonania aktualizacji lub zmiany niektórych załączników dotyczących kwestii związanych z handlem, w tym załączników I-C i I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu.
- (8) Właściwe jest zatem, by Komitet ds. Handlu przyjął decyzję w sprawie przeliczenia tabel stawek celnych przy znoszeniu należności celnych wywozowych określonych w załączniku I-C i I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I-C do rozdziału 1 tytułu IV Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony zastępuje się tekstem zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady Stowarzyszenia UE–Ukraina nr 3/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie przekazania niektórych uprawnień Rady Stowarzyszenia Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu (Dz.U. L 158 z 24.6.2015, s. 4).

Artykuł 2

Załącznik I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Komitetu Stowarzyszenia w składzie
rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

ZAŁĄCZNIK I-C DO ROZDZIAŁU I TYTUŁU IV UKŁADU

HARMONOGRAMY ZNOSZENIA CEŁ WYWOZOWYCH

Cła wyrażone w %, o ile nie wskazano inaczej.

Zwierzęta gospodarskie oraz surowe skóry

Kod HS	Opis	DWŻ (2016 (1))	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
	Żywe bydło domowe z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi:												
0102 90 05 00	Gatunki domowe o masie nieprzekraczającej 80 kg	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 21 00	Gatunki domowe o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg, do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 29 00	Gatunki domowe o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg, nie do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 41 00	Gatunki domowe o masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg, do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 49 00	Gatunki domowe o masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg, nie do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	

Kod HS	Opis	DWŻ (2016 ⁽¹⁾)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
0102 90 51 00	Jałowki (bydło płci żeńskiej, które nigdy nie miało cielaka) o masie przekraczającej 300 kg, do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 59 00	Jałowki (bydło płci żeńskiej, które nigdy nie miało cielaka) o masie przekraczającej 300 kg, nie do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 61 00	Krowy o masie przekraczającej 300 kg, do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 69 00	Krowy o masie przekraczającej 300 kg, nie do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 71 00	Gatunki domowe z wyjątkiem jałówek i krów o masie przekraczającej 300 kg, do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 79 00	Gatunki domowe z wyjątkiem jałówek i krów o masie przekraczającej 300 kg, nie do uboju	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0102 90 90 00	Bydło niedomowe	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
	Owce żywe:												
0104 10 10 00	zwierzęta hodowlane czystorasowe	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	

Kod HS	Opis	DWŻ (2016 ⁽¹⁾)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
0104 10 30 00	jagnięta (do jednego roku życia)	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
0104 10 80 00	pozostałe owce żywe z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi oraz jagnięta (do jednego roku życia)	8,0	7,2	6,4	5,6	4,8	4,0	3,2	2,4	1,6	0,8	0,0	
4101	Skóry i skórki bydłące, surowe (włączając bawole) lub ze zwierząt jednokopytnych (świeże lub solone, suszone, wapniane, piklowane lub inaczej konserwowane, ale niegarbowane, niewyprawione na pergamin lub dalej nieprzetworzone), nawet odwołosione lub dwojone	11	9,84	8,70	7,95	7,14	6,25	5,0	3,75	2,5	1,25	0,0	zob. załącznik I-D
4102	Skóry owcze lub jagnięce, surowe (świeże lub solone, suszone, wapniane, piklowane lub inaczej konserwowane, ale niegarbowane, niewyprawione na pergamin lub dalej nieprzetworzone), nawet z wełną lub dwojone, inne niż te wyłączone uwagą 1 lit. c) do niniejszego działu	11	9,84	8,70	7,95	7,14	6,25	5,0	3,75	2,5	1,25	0,0	zob. załącznik I-D
4103 90	Pozostałe skóry i skórki, surowe (świeże lub solone, suszone, wapniane, piklowane lub inaczej konserwowane, ale niegarbowane, niewyprawione na pergamin lub dalej nieprzetworzone), nawet odwołosione lub dwojone, inne niż te wyłączone uwagą 1 b) lub 1 c) do niniejszego działu, z wyjątkiem skór i skórek z gadów i ze świń	11	9,84	8,70	7,95	7,14	6,25	5,0	3,75	2,5	1,25	0,0	zob. załącznik I-D

⁽¹⁾ 2016 r. przedstawiono do celów informacyjnych oraz wyłącznie w celu wskazania momentu wejścia w życie Układu oraz zgodność danych zawartych w tabeli z ustalonym poziomem ceł wywozowych.

Nasiona niektórych rodzajów zbóż, z których uzyskuje się olej

Kod HS	Opis	DWŻ (2016)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
1204 00	Nasiona lnu, nawet łamane	9,1	8,2	7,3	6,4	5,5	4,5	3,6	2,7	1,8	0,9	0,0	
1206 00	Nasiona słonecznika, nawet łamane	9,1	8,2	7,3	6,4	5,5	4,5	3,6	2,7	1,8	0,9	0,0	zob. załącznik I-D
1207 99 97 00	Nasiona lnu (<i>Camelina</i> spp.)	9,1	8,2	7,3	6,4	5,5	4,5	3,6	2,7	1,8	0,9	0,0	

Złom metalowy z żelazostopu, złom metalowy nieżelazny i półprodukty z nich

Kod HS	Opis	DWŻ (2016)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
7202 99 80 00	Żelazochrom żelazonikiel i inne żelazostopy	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	
7204 21	Odpady i złom ze stali nierdzewnej	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7204 29 00 00	Odpady i złom stali stopowej, pozostałe	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7204 50 00 00	Odpady w postaci wlewków do przetopu, ze stali stopowej	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7218 10 00 00	Stal nierdzewna w postaci wlewków i w pozostałych formach pierwotnych	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7401 00 00 00	Kamienie miedziowe; miedź cementacyjna (miedź wytrącona)	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D

Kod HS	Opis	DWŻ (2016)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
7402 00 00 00	Miedź nierafinowana; anody miedziane do rafinacji elektrolitycznej	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7403 12 00 00	Odlewane wlewki do produkcji drutów (wlewki na druty) z miedzi rafinowanej	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7403 13 00 00	Kęsy miedzi rafinowanej	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7403 19 00 00	Miedź rafinowana, pozostałe	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7403 21 00 00	Stopy miedzi z cynkiem (mosiądz)	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7403 22 00 00	Stopy miedzi z cyną (brąz)	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7403 29 00 00	Pozostałe stopy miedzi (inne niż stopy wstępne objęte pozycją 7405); stopy miedzi z niklem (miedzionikle), lub stopy miedzi z niklem i cynkiem (alpaka)	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7404 00	Odpady i złom miedzi	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7405 00 00 00	Stopy wstępne miedzi	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7406	Proszki i płatki z miedzi	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7419 99 10 00	Kraty i siatka z drutu miedzianego	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	
7415 29 00 00	Pozostałe artykuły z miedzi niegwintowane, z wyjątkiem podkładek (włącznie z podkładkami sprężystymi)	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	

Kod HS	Opis	DWŻ (2016)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
7415 39 00 00	Pozostałe artykuły z miedzi gwintowane (z wyjątkiem wkrętów do drewna, pozostałych wkrętów, śrub i nakrętek)	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	
7418 19 90 00	Stołowe, kuchenne lub pozostałe artykuły gospodarstwa domowego i ich części, z miedzi; (z wyłączeniem zmywaków i tamponów do czyszczenia, szorowania lub polerowania naczyń, rękawic i temu podobnych oraz urządzeń do gotowania i ogrzewania, w rodzaju stosowanych w gospodarstwie domowym, nonelektrycznych, oraz ich części)	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7419	Pozostałe artykuły z miedzi	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7503 00	Odpady i złom niklu	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7602 00	Odpady i złom aluminium	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7802 00 00 00	Odpady i złom ołowiu	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
7902 00 00 00	Odpady i złom cynku	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
8002 00 00 00	Odpady i złom cyny	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	
8101 97 00 00	Odpady i złom wolframu	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	
8105 30 00 00	Odpady i złom kobaltu i artykułów z kobaltu	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	
8108 30 00 00	Odpady i złom tytanu i artykułów z tytanu	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0	zob. załącznik I-D
8113 00 40 00	Odpady i złom cermetali i artykułów z cermetali	13,64	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0	4,0	3,0	2,0	0,0	

Odpady i złom metali żelaznych

Kod HS	Opis	DWŻ (2016)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
7204 10 00 00	Odpady i złom żeliwny	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 30 00 00	Odpady i złom z ocynowanego żelaza lub stali	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 41 10 00	Wióry z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania i pilnikowania	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 41 91 00	Wióry z okrawania i tłoczenia, w wiążkach	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 41 99 00	Wióry z okrawania i tłoczenia, nie w wiążkach	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 49 10 00	Odpady i złom metali żelaznych, w kawałkach (rozdrobnione)	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 49 30 00	Odpady i złom metali żelaznych, w wiążkach	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	

Kod HS	Opis	DWŻ (2016)	DWŻ+1 (2017)	DWŻ+2 (2018)	DWŻ+3 (2019)	DWŻ+4 (2020)	DWŻ+5 (2021)	DWŻ+6 (2022)	DWŻ+7 (2023)	DWŻ+8 (2024)	DWŻ+9 (2025)	DWŻ+10 (2026)	Środki ochronne
7204 49 90 00	Odpady i złom metali żelaznych posortowane i nieposortowane	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	
7204 50 00 00	Odpady w postaci wlewków do topienia metali żelaznych z wyjątkiem stali stopowej	9,5 EUR za tonę	9,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	7,5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	5 EUR za tonę	3 EUR za tonę	3 EUR za tonę	0,0	0,0	0,0	

ZAŁĄCZNIK II

ZAŁĄCZNIK I-D DO ROZDZIAŁU 1 TYTUŁU IV UKŁADU

ŚRODKI OCHRONNE W ZAKRESIE CEŁ WYWOZOWYCH

1. W ciągu 15 lat następujących po DWŻ Układu Ukraina może stosować środek ochronny w formie dodatkowego cła wywozowego na towary wymienione w załączniku I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu, zgodnie z pkt 1-11, jeśli w dowolnym rocznym okresie po DWŻ łączna wielkość wywozu z Ukrainy do UE w ramach każdego wymienionego ukraińskiego kodu celnego przekroczy wielkość progową określoną w harmonogramie zawartym w załączniku I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu.
2. Dodatkowe cło wywozowe, które Ukraina może stosować na podstawie pkt 1, określa się zgodnie z jej tabelą stawek celnych zawartą w załączniku I-D do rozdziału 1 tytułu IV Układu i może być ono stosowane tylko przez pozostałą część okresu ustalonego w pkt 1.
3. Ukraina stosuje wszelkie środki ochronne zgodnie z zasadą przejrzystości. W tym celu Ukraina najszybciej jak to możliwe powiadamia UE na piśmie o swoim zamiarze zastosowania takiego środka i udziela wszystkich istotnych informacji, w tym o wielkości (w tonach) krajowej produkcji lub zebrania materiałów i o wielkości wywozu do Unii i do reszty świata. Ukraina zaprasza Unię na konsultacje z jak największym wyprzedzeniem przed wprowadzeniem takiego środka w celu przedyskutowania tych informacji. Nie wprowadza się żadnych środków w ciągu 30 dni roboczych od daty zaproszenia na konsultacje.
4. Ukraina zapewnia wiarygodność, adekwatność i publiczną dostępność w odpowiednim terminie statystyk wykorzystywanych jako uzasadnienie takich środków. Ukraina dostarcza niezwłocznie kwartalne statystyki dotyczące wielkości (w tonach) wywozu do Unii i do reszty świata.
5. Wdrożenie i funkcjonowanie art. 31 niniejszego Układu i powiązanych załączników może podlegać dyskusji i przegląadowi w Komitecie ds. Handlu, o którym mowa w art. 465 niniejszego Układu.
6. Wszelkie dostawy danego towaru znajdujące się w drodze na podstawie umowy zawartej przed nałożeniem dodatkowego cła wywozowego zgodnie z pkt 1, 2 i 3 są zwolnione z takiego dodatkowego cła.
7. Niniejszy załącznik określa: towary pochodzące, które mogą być objęte środkami ochronnymi na podstawie art. 31 niniejszego Układu, wartości progowe dla stosowania takich środków ustalone dla każdego z przytoczonych ukraińskich kodów celnych oraz maksymalne dodatkowe cło wywozowe, które może być stosowane w każdym jednorocznym okresie dla każdego takiego towaru poza cłem wywozowym. Wszystkie cła wyrażone są w %, chyba że określono inaczej; DWŻ odnosi się do dwunastomiesięcznego okresu następującego po dniu wejścia w życie Układu; DWŻ +1 odnosi się do dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się w pierwszą rocznicę wejścia w życie Układu i tak dalej aż do DWŻ + 15.
8. W odniesieniu do surowych skór w następujący sposób:

Zakres: surowe skóry objęte następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 4101, 4102, 4103 90.

Rok (WTO)	2016 ⁽¹⁾	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	22,0	21,0	20,0	20,0	20,0	20,0
Rok (Układ)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	11,00	9,84	8,70	7,95	7,14	6,25
Wartości progowe (tony)	300,0	315,0	330,0	345,0	360,0	375,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,00	0,66	1,30	2,05	2,86	3,75

⁽¹⁾ 2016 r. przedstawiono do celów informacyjnych oraz wyłącznie w celu wskazania momentu wejścia w życie Układu oraz zgodność danych zawartych w tabeli z ustalonym poziomem ceł wywozowych.

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	5,0	3,75	2,50	1,25	0,0
Wartości progowe (tony)	390,0	405,0	420,0	435,0	450,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	5,0	6,25	7,5	8,75	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	450,0	450,0	450,0	450,0	450,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

9. Nasiona słonecznika, nawet łuskane, objęte w następujący sposób:

Zakres: nasiona słonecznika, nawet łuskane, objęte następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 1206 00.

Rok (WTO)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	11,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
Rok (Układ)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	9,1	8,2	7,3	6,4	5,5	4,5
Wartości progowe (tony)	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,9	1,8	2,7	3,6	4,5	5,5

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	3,6	2,7	1,8	0,9	0,0
Wartości progowe (tony)	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	6,4	7,3	8,2	9,1	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0	100 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

10. Żłom metalowy z żelazostopu, żłom metalowy nieżelazny i półprodukty z nich objęte w następujący sposób:

Zakres: odpady i żłom stali stopowej objęte następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 7204 21, 7204 29 00 00, 7204 50 00 00.

Rok (WTO)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0
Wartości progowe (tony)	4 000,0	4 200,0	4 400,0	4 600,0	4 800,0	5 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,0	1,0	2,0	3,0	4,0	5,0

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0
Wartości progowe (tony)	5 200,0	5 400,0	5 600,0	5 800,0	6 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	6,0	7,0	8,0	9,0	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	6 000,0	6 000,0	6 000,0	6 000,0	6 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

Zakres: stal nierdzewna w postaci wlewków i pozostałych form pierwotnych objęta następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 7218 10 00 00.

Rok (WTO)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0
Wartości progowe (tony)	2 000,0	2 100,0	2 200,0	2 300,0	2 400,0	2 500,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,0	1,0	2,0	3,0	4,0	5,0

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0
Wartości progowe (tony)	2 600,0	2 700,0	2 800,0	2 900,0	3 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	6,0	7,0	8,0	9,0	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	3 000,0	3 000,0	3 000,0	3 000,0	3 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

Zakres: miedź objęta następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 7401 00 00 00, 7402 00 00 00, 7403 12 00 00, 7403 13 00 00, 7403 19 00 00.

Rok (WTO)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0
Wartości progowe (tony)	200,0	210,0	220,0	230,0	240,0	250,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,0	1,0	2,0	3,0	4,0	5,0

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0
Wartości progowe (tony)	260,0	270,0	280,0	290,0	300,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	6,0	7,0	8,0	9,0	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

Zakres: miedź objęta następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 7403 21 00 00, 7403 22 00 00, 7403 29 00 00.

Rok (WTO)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (FTA)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0
Wartości progowe (tony)	4 000,0	4 200,0	4 400,0	4 600,0	4 800,0	5 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,0	1,0	2,0	3,0	4,0	5,0

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0
Wartości progowe (tony)	5 200,0	5 400,0	5 600,0	5 800,0	6 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	6,0	7,0	8,0	9,0	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	6 000,0	6 000,0	6 000,0	6 000,0	6 000,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

Zakres: złom metalowy z żelazostopu, złom metalowy nieżelazny i półprodukty z nich objęte następującymi ukraińskimi kodami celnymi: 7404 00, 7405 00 00 00, 7406, 7418 19 90 00, 7419, 7503 00, 7602 00, 7802 00 00 00, 7902 00 00 00, 8108 30 00 00.

Rok (WTO)	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ	DWŻ (+ 1)	DWŻ (+ 2)	DWŻ (+ 3)	DWŻ (+ 4)	DWŻ (+ 5)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0	5,0
Wartości progowe (tony)	200,0	210,0	220,0	230,0	240,0	250,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	0,0	1,0	2,0	3,0	4,0	5,0

Rok (WTO)	2022	2023	2024	2025	2026
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 6)	DWŻ (+ 7)	DWŻ (+ 8)	DWŻ (+ 9)	DWŻ (+ 10)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	4,0	3,0	2,0	1,0	0,0
Wartości progowe (tony)	260,0	270,0	280,0	290,0	300,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	6,0	7,0	8,0	9,0	10,0

Rok (WTO)	2027	2028	2029	2030	2031
Zobowiązanie Ukrainy wobec WTO	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Rok (Układ)	DWŻ (+ 11)	DWŻ (+ 12)	DWŻ (+ 13)	DWŻ (+ 14)	DWŻ (+ 15)
Ukraińskie cło na wywóz do UE	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wartości progowe (tony)	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0
Maksymalne dodatkowe cło wywozowe	8,0	6,0	4,0	2,0	0,0

11. Mechanizm ochronny będzie w dalszym ciągu dostępny przez pięć lat po zakończeniu okresu przejściowego, tj. pomiędzy DWŻ+10 i DWŻ+15. Wartość maksymalnego dodatkowego cła wywozowego będzie zmniejszać się liniowo od jej wartości określonej w DWŻ +10 do 0 przy DWŻ +15.

DECYZJA RADY (UE) 2018/157**z dnia 29 stycznia 2018 r.****w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 11 lipca 2017 r. decyzją Rady (UE) 2017/1334 ⁽⁴⁾ stanowisko członka w miejsce Augusta ROLLANDINA zajął Pierluigi MARQUIS.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Pierluigiego MARQUISA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Laurent VIERIN, *Presidente della Regione Autonoma Valle d'Aosta*.*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
R. PORODZANOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1334 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską (Dz.U. L 185 z 18.7.2017, s. 45).

DECYZJA RADY (UE) 2018/158**z dnia 29 stycznia 2018 r.****w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Finlandii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Finlandii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Anttiego LIIKKANENA.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Mikkel NÄKKÄLÄJÄRVI, *opiskelija, Rovaniemen kaupunginvaltuuston jäsen.**Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
R. PORODZANOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE, Euratom) 2018/159
z dnia 29 stycznia 2018 r.
w sprawie mianowania dwóch członków Trybunału Obrachunkowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286 ust. 2,
uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,
uwzględniając propozycje Irlandii i Królestwa Szwecji,
uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kadencja Kevina CARDIFFA i Hansa Gustafa WESSBERGA na stanowiskach członków Trybunału Obrachunkowego upływa w dniu 28 lutego 2018 r.
- (2) Należy w związku z tym mianować dwóch nowych członków Trybunału Obrachunkowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Członkami Trybunału Obrachunkowego na okres od dnia 1 marca 2018 r. do dnia 29 lutego 2024 r. zostają niniejszym mianowani:

- Tony MURPHY,
- Eva LINDSTRÖM.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
R. PORODZANOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinie z dnia 17 stycznia 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2018/160**z dnia 30 czerwca 2017 r.****w sprawie pomocy państwa SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wdrożonej przez Polskę
w odniesieniu do podatku od sprzedaży detalicznej***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4449)***(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Komisja dowiedziała się z informacji prasowych opublikowanych w lutym 2016 r., że Polska rozważa przyjęcie ustawy wprowadzającej podatek obrotowy od sprzedaży detalicznej obejmujący progresywną strukturę stawek.
- (2) W dniach 11 lutego i 30 maja 2016 r. służby Komisji wystosowały do władz polskich pisma, w których poprosiły o więcej informacji na temat wspomnianej ustawy i wezwały władze polskie do skonsultowania się ze służbami Komisji przed jej przyjęciem. W pismach tych podkreślano ponadto podobieństwa między planowaną ustawą a węgierską opłatą z tytułu kontroli łańcucha żywnościowego, w odniesieniu do której Komisja wszczęła formalne dochodzenie w sprawie pomocy państwa, i wyjaśniono wstępną ocenę tej opłaty z punktu widzenia pomocy państwa przeprowadzoną przez Komisję w swojej decyzji o wszczęciu postępowania ⁽²⁾. I wreszcie służby Komisji powiadomiły Polskę, że w przypadku wprowadzenia środka stanowiącego pomoc państwa bez poprzedniej zgody Komisji Komisja może wydać nakaz zawieszenia.
- (3) Władze polskie przesłały odpowiedzi na wspomniane pisma odpowiednio w dniach 2 marca i 27 czerwca 2016 r. W piśmie z dnia 2 marca 2016 r. władze polskie zobowiązały się, że przekażą Komisji projekt ustawy, kiedy będzie on gotowy. W piśmie z dnia 27 czerwca 2016 r. władze polskie powiadomiły Komisję, że projekt ustawy został już złożony w Sejmie i wkrótce zostanie przyjęty. Przekazały też służbom Komisji tekst projektu ustawy.
- (4) W dniu 6 lipca 2016 r. Sejm przyjął ustawę o podatku od sprzedaży detalicznej ⁽³⁾ (zwaną dalej „ustawą”). Ustawa weszła w życie w dniu 1 września 2016 r.
- (5) Pismem z dnia 8 lipca 2016 r. Komisja poinformowała Polskę o swojej wstępnej opinii, że wprowadzany ustawą podatek od sprzedaży detalicznej (zwany dalej „podatkiem od sprzedaży detalicznej”) stanowi pomoc państwa, i zwróciła się do polskich władz o wyrażenie opinii na temat ewentualnego wydania przez Komisję nakazu zawieszenia. Odpowiedź otrzymano w dniu 22 lipca 2016 r.
- (6) W dniu 4 sierpnia 2016 r. Komisja otrzymała skargę w sprawie pomocy państwa odnoszącą się do tego samego środka.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 4.11.2016, s. 76.

⁽²⁾ Zob. decyzja Komisji w sprawie poprawki w węgierskiej opłacie z tytułu kontroli łańcucha żywnościowego (Dz.U. C 277 z 21.8.2015, s. 12); zob. też decyzje Komisji w sprawach: SA.39235 – Węgry – Podatek od reklam (Dz.U. C 136 z 24.4.2015, s. 7); oraz SA.41187 – Węgry – Składka na cele zdrowotne wnoszona przez sektor tytoniowy (Dz.U. C 277 z 21.8.2015, s. 24).

⁽³⁾ Dz.U. z 2016 r. poz. 1155.

- (7) Pismem z dnia 19 września 2016 r. Komisja powiadomiła Polskę o decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) w odniesieniu do wspomnianego środka pomocy („decyzja o wszczęciu postępowania”). Komisja nakazała także natychmiastowe zawieszenie środka pomocy zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽⁴⁾.
- (8) Decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do zgłaszania uwag na temat środka pomocy.
- (9) Polska przedstawiła swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania pismem z dnia 7 listopada 2016 r. Komisja nie otrzymała uwag od zainteresowanych stron.
- (10) Rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów, które weszło w życie dnia 19 października 2016 r., Polska zawiesiła pobór podatku od sprzedaży detalicznej mającego zastosowanie do przychodów osiągniętych od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. ⁽⁶⁾. Dnia 15 listopada 2016 r. Sejm przyjął ustawę, która weszła w życie dnia 22 grudnia 2016 r. ⁽⁷⁾, zawieszającą stosowanie podatku od sprzedaży detalicznej do dnia 1 stycznia 2018 r.
- (11) Pismem z dnia 11 stycznia 2017 r. Komisja poinformowała Polskę, że nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron i że zaprasza władze polskie do przedyskutowania ze służbami Komisji uwag przekazanych przez nie, jak również wszelkich ewentualnych poprawek do ustawy. Spotkanie prowadzone za pomocą wideokonferencji miało miejsce w dniu 14 marca 2017 r.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY

- (12) Ustawa nakłada podatek na sektor sprzedaży detalicznej w Polsce.
- (13) Art. 5 ustawy nakłada podatek na przychód uzyskany ze sprzedaży towarów osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej (konsumentom). Zgodnie z art. 4 ustawy podatnikiem podatku jest sprzedawca detaliczny, przez co rozumie się osobę fizyczną, spółkę cywilną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę prawną, taką jak spółki osobowe oraz inne spółki regulowane kodeksem spółek handlowych (spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (z o.o.) i spółki akcyjne (S.A.)) ⁽⁸⁾.
- (14) Zgodnie z art. 8 ustawy obowiązek podatku powstaje z chwilą osiągnięcia przez podatnika w danym miesiącu przychodu przekraczającego 17 mln PLN. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy podstawę opodatkowania podatkiem stanowi osiągnięta w danym miesiącu nadwyżka przychodów ze sprzedaży detalicznej ponad kwotę 17 mln PLN. Podatek należy regulować w miesięcznych okresach rozliczeniowych w terminie do dwudziestego piątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał opodatkowany przychód.
- (15) W art. 9 ustawy określono dwie stawki podatku:
 - od części miesięcznego przychodu przedsiębiorstwa ze sprzedaży detalicznej wynoszącej więcej niż 17 mln PLN (ok. 4 mln EUR ⁽⁹⁾), lecz nie więcej niż 170 mln PLN (ok. 40 mln EUR) pobierany jest podatek według stawki 0,8 %, oraz
 - od części miesięcznego przychodu przedsiębiorstwa ze sprzedaży detalicznej przekraczającej 170 mln PLN pobierany jest podatek według stawki 1,4 %.
- (16) W świetle art. 6 ust. 1 i art. 8 ustawy, wyłączających z opodatkowania tę część miesięcznego przychodu przedsiębiorstwa ze sprzedaży detalicznej, która nie przekracza 17 mln PLN, można więc powiedzieć, że podatek od sprzedaży detalicznej opiera się na progresywnej strukturze stawek obejmującej trzy różne przedziały miesięcznych przychodów podlegające opodatkowaniu według trzech różnych stawek: stawkę podatkową 0 % stosuje się do miesięcznego przychodu przedsiębiorstwa ze sprzedaży detalicznej nieprzekraczającego 17 mln PLN; stawkę podatkową 0,8 % stosuje się do miesięcznego przychodu przedsiębiorstwa ze sprzedaży detalicznej przekraczającego 17 mln PLN lecz mniejszego niż 170 mln PLN; natomiast stawkę podatkową 1,4 % stosuje się do miesięcznego przychodu przedsiębiorstwa ze sprzedaży detalicznej przekraczającego 170 mln PLN.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9).

⁽⁵⁾ Zob. przypis 1.

⁽⁶⁾ Zob. Dz.U. z 2016 r. poz. 1723.

⁽⁷⁾ Zob. Dz.U. z 2016 r. poz. 2099.

⁽⁸⁾ Definicję sprzedawcy detalicznego podano w art. 3 pkt 4 ustawy.

⁽⁹⁾ Wg stawki 1 PLN ≈ 0,238 EUR.

3. FORMALNE POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

3.1. Powody wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- (17) Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, ponieważ uznała na tym etapie, że progresywna struktura stawek polskiego podatku nałożonego na sektor sprzedaży detalicznej stanowiła pomoc państwa niezgodną z prawem i rynkiem wewnętrznym.
- (18) Przede wszystkim Komisja była zdania, że ustawa prowadzi do odmiennego traktowania przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną ze względu na ich przychody, a więc ich wielkość, oraz przyznaje selektywne korzyści tym przedsiębiorstwom, które osiągają niższy obrót, a zatem przedsiębiorstwom mniejszym. Polska nie przedstawiła przekonującego wyjaśnienia odmiennej sytuacji faktycznej i prawnej większych i mniejszych przedsiębiorstw w odniesieniu do poboru podatku od sprzedaży detalicznej. Polska nie wykazała zatem, że środek był uzasadniony charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego. W związku z tym Komisja tymczasowo uznała, że ustawa powoduje powstanie pomocy państwa, ponieważ wydaje się, że spełniono wszystkie warunki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (19) Wreszcie Komisja wyraziła wątpliwości w kwestii zgodności przedmiotowej ustawy z rynkiem wewnętrznym. Komisja zauważyła, że żaden z wyjątków określonych w art. 107 ust. 2 lub 3 Traktatu nie wydawał się mieć zastosowania, ani też władze polskie nie przedstawiły żadnego argumentu uzasadniającego zgodność podatku od sprzedaży detalicznej z rynkiem wewnętrznym. Komisja przypominała ponadto, że nie może uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym środka pomocy państwa, który prowadzi do nieuniknionego naruszenia innych reguł prawa unijnego, takich jak podstawowe wolności ustanowione Traktatem lub przepisy rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Na tym etapie Komisja nie mogła wykluczyć, że przedmiotowy środek był wymierzony głównie w przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym – co stanowiłoby naruszenie art. 49 Traktatu ustanawiającego podstawową swobodę przedsiębiorczości.

3.2. Uwagi strony polskiej

- (20) Władze polskie są zdania, że opis podatku od sprzedaży detalicznej w decyzji o wszczęciu postępowania, zawierający trzy różne przedziały i stawki podatkowe, jest nieprawidłowy. Zdaniem władz polskich istnieją wyłącznie dwie stawki podatku od sprzedaży detalicznej, jako że przychód nieprzekraczający 17 mln PLN nie podlega opodatkowaniu, niezależnie od rodzaju przedsiębiorstwa generującego ten przychód i od łącznej kwoty przychodu uzyskanej w danym miesiącu. W opinii władz polskich zwolnienie podatkowe należy odróżnić od zerowej stawki podatkowej, a progi mają zastosowanie do wszystkich podatników „na równych i obiektywnych zasadach”.
- (21) W odniesieniu do celu podatku polskie władze podkreślają, że dochody podatkowe uzyskane z podatku od sprzedaży detalicznej przeznaczone zostaną na finansowanie programu świadczeń wychowawczych „Rodzina 500+”. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę szacowany budżet tego programu (tj. około 16 mld PLN w 2016 r. i około 22 mld PLN w latach następnych), finansowanie programu możliwe będzie wyłącznie częściowo z podatku od sprzedaży detalicznej (tj. spodziewane dochody roczne wyniosą ok. 1,6 mld PLN w 2017 r.). Polska twierdzi również, że mimo tego, że program świadczeń wychowawczych „Rodzina 500+” stanowi wydatek budżetowy, będzie on miał również pozytywny wpływ na gospodarkę dzięki zwiększeniu konsumpcji, a zatem również pozytywnie wpłynie na przychody przedsiębiorstw ze sprzedaży detalicznej.
- (22) W odniesieniu do kwestii finansowania środka z zasobów państwowych Polska twierdzi, że struktura podatku nie oznacza, że państwo polskie zrzeka się dochodów, które w normalnych okolicznościach zostałyby pobrane od sprzedawców detalicznych. W szczególności władze polskie utrzymują, że kwota wolna od podatku oraz obniżona stawka podatkowa w wysokości 0,8 % mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i że oznacza to utratę zasobów, które państwo polskie mogłoby otrzymać od wszystkich przedsiębiorstw, a nie tylko mniejszych.
- (23) Polska uważa ponadto, że należy dokonać rozróżnienia między „progresywnością ogólną”, w ramach której stosuje się różne stawki w odniesieniu do całego przychodu przedsiębiorstwa w zależności od wielkości takiego przychodu, a „progresywnością szczeblową”, w ramach której różne stawki podatkowe stosowane są do różnych części (przedziałów) przychodu wszystkich przedsiębiorstw. Progresywność szczeblowa nie pociąga za sobą, zdaniem Polski, przyznawania selektywnej korzyści, ponieważ te same stawki stosuje się do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących handel detaliczny. W szczególności Polska twierdzi, że progresywny charakter podatku nie pociąga za sobą korzyści dla mniejszych przedsiębiorstw, biorąc pod uwagę, że kwota wolna od podatku oraz niższa stawka podatkowa w wysokości 0,8 % obniżają koszty operacyjne zarówno przedsiębiorstw o wysokich, jak i niskich przychodach. Zdaniem Polski, im większe przychody osiąga przedsiębiorca, tym więcej pomocy otrzymuje.
- (24) Ponadto zdaniem Polski Komisja błędnie wskazała beneficjentów korzyści, ponieważ nie zawsze jest prawdą, że przedsiębiorstwa o niższych przychodach to mniejsze przedsiębiorstwa, a przedsiębiorstwa osiągające wyższe przychody to większe przedsiębiorstwa. W rzeczywistości, zdaniem Polski, przychody przedsiębiorstw nie są bezpośrednio związane z ich wielkością, a przynajmniej nie wyłącznie.

- (25) Jeżeli chodzi o selektywność środka, Polska kwestionuje system odniesienia określony przez Komisję i twierdzi, że za system odniesienia należy uznać jedynie opodatkowanie przychodów sektora sprzedaży detalicznej wynoszących powyżej 17 mln PLN na miesiąc. Władze polskie argumentują następnie, że wynika to z faktu, iż przychody nieprzekraczające kwoty 17 mln PLN nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od sprzedaży detalicznej. Twierdzą one ponadto, że struktura systemu nie jest ani arbitralna, ani stronnicza, oraz że zwolnienie podatkowe ma zastosowanie do wszystkich podatników. Ponadto argumentują one, odwołując się do motywu 26 decyzji o wszczęciu postępowania, że nie można stwierdzić, że środek stanowi pomoc państwa bez określenia jednej stawki referencyjnej, służącej za punkt odniesienia.
- (26) Po drugie, w odpowiedzi na motyw 32 decyzji o wszczęciu postępowania, władze polskie argumentują, że średnia stawka podatku od sprzedaży detalicznej określona przez Komisję jest sztuczną konstrukcją. Władze polskie twierdzą, że struktura podatku od sprzedaży detalicznej opiera się na konkretnych stawkach przypisanych *ex ante* do dwóch precyzyjnie określonych przedziałów, mających zastosowanie w jednakowy sposób do wszystkich podatników. Ponadto „progresywność szczeblowa” nie ma charakteru selektywnego, ponieważ obniżone stawki podatkowe stosowane są na takich samych zasadach wobec wszystkich przedsiębiorców, bez względu na ich wielkość. W związku z powyższym, zdaniem władz polskich przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej nie są traktowane w odmienny sposób.
- (27) W świetle argumentów przytoczonych powyżej Polska uważa, że nie ma konieczności przedstawiania uzasadnienia opartego na charakterze lub ogólnej strukturze systemu. Niemniej jednak władze polskie twierdzą, że progresywna struktura podatku od sprzedaży detalicznej oraz progresywna struktura podatku dochodowego powinny podlegać temu samemu traktowaniu i że należy uznać je za uzasadnione ze względu na cel redystrybucyjny. Polska nie przedstawiła jednak dalszych argumentów na poparcie tego rzekomego uzasadnienia.
- (28) W odniesieniu do wpływu na handel oraz zakłócenia konkurencji, Polska przedstawiła strukturę swojego sektora sprzedaży detalicznej i stwierdziła, że sklepy osiągające najwyższe przychody (w centrach handlowych) są na ogół zlokalizowane w miastach, co sprawia, że odwiedza je więcej klientów niż sklepy zlokalizowane poza miastami, do których klienci muszą dojechać i ponieść związane z tym koszty. Natomiast małe sklepy zlokalizowane są głównie w małych miastach oraz na wsiach, gdzie ma miejsce sytuacja przeciwna (sklepy są mniej dostępne, odwiedza je mniej klientów i mają niższy przychód). Ponadto władze polskie zauważyły, że praktyki w zakresie optymalizacji podatkowej stosowane są powszechnie w grupie sprzedawców o najwyższych przychodach, którzy w rezultacie nie płacą podatku dochodowego, oraz że sprzedawcy o wysokich przychodach korzystają z korzyści skali (im więcej sprzedają, tym mniejsze są koszty jednostkowe) oraz mają tendencję do stosowania nacisku na producentów i dostawców w celu ograniczenia ich marży na swoją własną korzyść. Wreszcie władze polskie odnotowały, że rozwój nowoczesnego handlu w Polsce spowodował znaczne osłabienie segmentu niezależnych detalistów (51 % rynku w 2008 r. oraz 37 % w 2015 r.).
- (29) Polska stwierdza zatem, że: (i) nawet gdyby uznać, że podatek od sprzedaży detalicznej jest selektywny, nie doszłoby do zakłócenia konkurencji, ponieważ sprzedawcy prowadzący sprzedaż na dużą skalę posiadają już znaczną przewagę konkurencyjną w stosunku do drobnych detalistów; oraz (ii) progresja stawek podatku od sprzedaży detalicznej ogranicza niekorzystne efekty zachodzące w strukturze handlu (zanik drobnego handlu przy wzroście handlu wielkopowierzchniowego), które obecnie zakłócają konkurencję.
- (30) Wreszcie władze polskie twierdzą, że decyzja Komisji o wszczęciu postępowania w nieuzasadniony sposób ogranicza autonomię państw członkowskich w kształtowaniu ich polityki podatkowej. Zdaniem Polski to do państwa członkowskiego należy ustalenie takiej struktury wprowadzanego podatku, tj. przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz stawek, która jest najbardziej optymalna z punktu widzenia zakładanych celów podatkowych.

3.3. Uwagi zainteresowanych stron

- (31) Komisja nie otrzymała uwag od zainteresowanych stron.

4. OCENA POMOCY

- (32) Na wstępie oraz w reakcji na twierdzenie władz polskich zawarte w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania, że podatek od sprzedaży detalicznej dotyczy środka opodatkowania bezpośredniego, i że z tego powodu wykonywanie przez Komisję jej uprawnień w zakresie pomocy państwa w sposób nieuzasadniony ogranicza autonomię Polski w kształtowaniu jej polityki podatkowej, Komisja przypomina, że o ile państwa członkowskie mogą korzystać z autonomii w polityce podatkowej w sferze podatków bezpośrednich, to każdy środek podatkowy przyjmowany przez państwo członkowskie musi być zgodny z art. 107 Traktatu⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁾ Zob. sprawy połączone C-182/03 i C-217/03, Belgia i Forum 187 ASBL przeciwko Komisji, EU:C:2006:416, pkt 81; sprawy połączone C-106/09 P i C-107/09 P, Komisja i Hiszpania przeciwko rządowi Gibraltaru i Zjednoczonemu Królestwu, EU:C:2011:732; sprawa C-417/10, 3M Italia, EU:C:2012:184, pkt 25 oraz postanowienie w sprawie C-529/10, Safilo, EU:C:2012:188, pkt 18; zob. także sprawa T-538/11, Belgia przeciwko Komisji, EU:T:2015:188, pkt 66.

4.1. Istnienie pomocy

- (33) Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Aby środek mógł zostać zakwalifikowany jako pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1, muszą być spełnione wszystkie warunki określone w tym postanowieniu ⁽¹¹⁾. W związku z powyższym ugruntowaną praktyką jest, że aby móc zakwalifikować środek jako pomoc państwa, po pierwsze musi mieć miejsce interwencja państwa lub przy pomocy zasobów państwowych; po drugie interwencja musi być w stanie wpływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi; po trzecie środek musi przyznawać przedsiębiorstwu selektywną korzyść gospodarczą; oraz po czwarte musi on zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem ⁽¹²⁾.

4.1.1. Zasoby państwowe i możliwość przypisania środka państwu

- (34) Aby środek stanowił pomoc państwa, musi istnieć możliwość przypisania go państwu i musi on być finansowany z zasobów państwowych.
- (35) Jako że podatek od sprzedaży detalicznej został ustanowiony ustawą przyjętą przez Sejm, można go jednoznacznie przypisać państwu polskiemu.
- (36) Jeżeli chodzi o finansowanie środka z zasobów państwa, zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości środek, za pośrednictwem którego organy publiczne przyznają pewnym przedsiębiorstwom zwolnienie podatkowe, które, choć nie wiąże się z pozytywnym przekazaniem zasobów państwowych, stawia jednak osoby, do których się ono stosuje, w korzystniejszej sytuacji finansowej od innych podatników, stanowi pomoc państwa ⁽¹³⁾. W motywach (37) do (60) Komisja wykaże, że progresywna struktura stawek podatku od sprzedaży detalicznej, opisana w motywach 15 i 16, prowadzi do rezygnacji przez Polskę z dochodów podatkowych, które w innym przypadku miałyby prawo pobrać od przedsiębiorstw handlu detalicznego o niskim przychodzie (czyli małych przedsiębiorstw detalicznych), gdyby zostały one objęte taką samą średnią efektywną stawką podatku od sprzedaży detalicznej jak przedsiębiorstwa o wysokim przychodzie (czyli duże przedsiębiorstwa detaliczne). Powstające w wyniku progresywnej struktury stawek dyskryminujące zróżnicowanie przedsiębiorstw na podstawie ich wielkości prowadzi do rezygnacji przez Polskę z dochodów podatkowych, które w innym przypadku miałyby ona prawo pobrać od przedsiębiorstw handlu detalicznego działających w modelu franczyzy w porównaniu z przedsiębiorstwami handlu detalicznego działającymi w modelu holdingowym ⁽¹⁴⁾. Wskutek zrzeczenia się tych dochodów podatek od sprzedaży detalicznej powoduje utratę zasobów państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu ⁽¹⁵⁾.

4.1.2. Korzyść

- (37) Zgodnie z orzecznictwem organów sądowych Unii pojęcie pomocy obejmuje nie tylko świadczenia pozytywne, ale również różnego rodzaju środki, które zmniejszają koszty obciążające zwykle budżet przedsiębiorstwa ⁽¹⁶⁾. Korzyść może zostać przyznana za pomocą różnego rodzaju obniżek obciążeń podatkowych przedsiębiorstwa oraz, w szczególności, poprzez zmniejszenie mającej zastosowanie stawki podatku, podstawy opodatkowania lub kwoty należnego podatku ⁽¹⁷⁾. Środek prowadzący do obniżenia podatku lub opłaty powoduje powstanie korzyści, gdyż stawia przedsiębiorstwo, do którego ma zastosowanie, w korzystniejszej sytuacji finansowej niż innych podatników oraz powoduje zmniejszenie dochodów budżetu państwa ⁽¹⁸⁾.
- (38) W ustawie określono progresywną strukturę stawek, która ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw objętych podatkiem od sprzedaży detalicznej, a obciążenie podatkowe każdego sprzedawcy detalicznego uzależnione jest od przedziałów, w których leży przychód danego przedsiębiorstwa.
- (39) Progresywny charakter podatku skutkuje tym, że nie tylko kwota podatku, ale również średni odsetek podatku pobieranego od przychodów sprzedawcy detalicznego pochodzących ze sprzedaży detalicznej rośnie wraz ze wzrostem przychodów i osiągnięciem kolejnego wyższego przedziału ⁽¹⁹⁾. W rezultacie od sprzedawców detalicznych o niskich przychodach nie pobiera się podatku od sprzedaży detalicznej lub są oni objęci znacznie niższymi średnimi efektywnymi stawkami podatkowymi niż sprzedawcy detaliczni o wysokich przychodach, co

⁽¹¹⁾ Zob. sprawa C-399/08 P, Komisja przeciwko Deutsche Post, EU:C:2010:481, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo.

⁽¹²⁾ Zob. sprawa C-399/08 P, Komisja przeciwko Deutsche Post, EU:C:2010:481, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo.

⁽¹³⁾ Zob. sprawy połączone C-106/09 P i C-107/09 P, Komisja i Hiszpania przeciwko rządowi Gibraltaru i Zjednoczonemu Królestwu, EU:C:2011:732, pkt 72 i przytoczone tam orzecznictwo.

⁽¹⁴⁾ Przedsiębiorstwa prowadzące handel detaliczny, które posiadają i prowadzą szereg sklepów w ramach sieci detalicznej i które są na potrzeby podatku od sprzedaży detalicznej uznawane za jednego i tego samego podatnika.

⁽¹⁵⁾ Zob. sprawa C-169/08, Presidente del Consiglio dei Ministri, EU:C:2009:709, pkt 58.

⁽¹⁶⁾ Sprawa C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598, pkt 38.

⁽¹⁷⁾ Zob. sprawa C-66/02, Włochy przeciwko Komisji, EU:C:2005:768, pkt 78; sprawa C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze i inni, EU:C:2006:8, pkt 132; sprawa C-522/13, Ministerio de Defensa i Navantia, EU:C:2014:2262, pkt od 21 do 31.

⁽¹⁸⁾ Sprawy połączone C-393/04 i C-41/05, Air Liquide Industries Belgium, EU:C:2006:403, pkt 30 i sprawa C-387/92, Banco Exterior de España, EU:C:1994:100, pkt 14.

⁽¹⁹⁾ Obliczony jako kwota podatku należnego od podatnika w danym miesiącu, podzielona przez przychody tego podatnika w tym miesiącu.

obniża koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa o niskich przychodach w porównaniu z kosztami przedsiębiorstw o wysokich przychodach. Ponieważ kwota przychodów osiągnięta przez przedsiębiorstwo jest w pewnym stopniu powiązana z wielkością tego przedsiębiorstwa, można powiedzieć, że progresywna struktura stawek określona ustawą przyznaje korzyść mniejszym sprzedawcom detalicznym na niekorzyść większych sprzedawców detalicznych w postaci obniżenia ich obciążeń podatkowych i obniżenia średniej efektywnej stawki podatkowej, której podlegają te przedsiębiorstwa. Koszty wynikające z podatku na koniec miesiąca w odniesieniu do każdego przychodu w wysokości 100 PLN będą bowiem wynosić zero w przypadku przedsiębiorstw o łącznych przychodach nieprzekraczających 17 mln PLN; koszty te będą progresywnie wzrastać do 0,8 % w przypadku sprzedawców detalicznych osiągających przychód przekraczający 17 mln PLN lecz nie większy niż 170 mln PLN; oraz dalej rosnąć do 1,4 % w przypadku sprzedawców detalicznych osiągających roczny przychód przekraczający 170 mln PLN, jak przedstawiono w tabeli poniżej:

Przychód (PLN)	Stawka krańcowa (%)	Podatek (PLN)	Podatek/przychód (%)
500 000 000	1,4	5 844 000	1,2
100 000 000	0,8	664 000	0,7
20 000 000	0,8	24 000	0,1
15 000 000	0	0	0,0

- (40) Wprowadzane za pomocą progresywnej struktury stawek dyskryminujące rozróżnienie między sprzedawcami detalicznymi oparte na ich wielkości oznacza również, że poszczególni przedsiębiorcy działający jako franczyzobiorcy w modelu franczyzy uzyskują korzyść, ponieważ ich obciążenia podatkowe są określane na podstawie miesięcznych przychodów ze sprzedaży detalicznej uzyskiwanych przez poszczególne sklepy, a nie na podstawie miesięcznych przychodów ze sprzedaży detalicznej uzyskiwanych przez całą sieć, jak to ma miejsce w przypadku sieci detalicznych działających w modelu holdingowym ⁽²⁰⁾.

4.1.3. Selektowność

- (41) Środek jest selektywny, jeżeli sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w przypadku programów pomocowych selektowność środka zasadniczo należy oceniać, stosując trzyetapową analizę ⁽²¹⁾. Najpierw określa się mający zastosowanie w danym państwie członkowskim powszechny lub normalny system podatkowy – „system odniesienia”. Następnie należy ustalić, czy dany środek stanowi odstępstwo od tego systemu w zakresie, w jakim wprowadza różnicowanie podmiotów gospodarczych, które w świetle zasadniczych celów tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Jeżeli dany środek nie stanowi odstępstwa od systemu odniesienia, nie jest środkiem selektywnym. Jeżeli jednak stanowi on odstępstwo (a tym samym jest selektywny na pierwszy rzut oka), należy ustalić, na trzecim etapie badania, czy środek stanowiący odstępstwo jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą systemu podatkowego odniesienia ⁽²²⁾. Jeżeli środek selektywny na pierwszy rzut oka jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą systemu, nie zostanie uznany za selektywny i w związku z tym nie będzie wchodził w zakres stosowania art. 107 ust. 1 Traktatu.

4.1.3.1. System odniesienia

- (42) System odniesienia obejmuje spójny zbiór zasad, które na ogół mają zastosowanie – na podstawie obiektywnych kryteriów – do wszystkich przedsiębiorstw wchodzących w jego zakres, jak określono w celu tego systemu.

⁽²⁰⁾ W modelu franczyzowym każdy franczyzobiorca jest odrębnym podatnikiem. W prawdopodobnej sytuacji, w której franczyzobiorca posiada i prowadzi tylko jeden sklep, podatek od przychodów ma zastosowanie do przychodów tego pojedynczego sklepu. W modelu holdingowym pojedynczy sklep nie jest podatnikiem. Podatek i jego progresywna struktura stawek mają zastosowanie do łącznych przychodów wszystkich sklepów należących do spółki holdingowej.

⁽²¹⁾ Zob. na przykład sprawa C-279/08 P, Komisja przeciwko Niderlandom (NOx), EU:C:2011:551; sprawa C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598; sprawy połączone C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos i inni, EU:C:2011:550 oraz EU:C:2010:411; sprawa C-308/01, GIL Insurance, EU:C:2004:252 oraz EU:C:2003:481.

⁽²²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej (Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3).

- (43) W przeciwieństwie do tego, co twierdzą polskie władze, nie można powiedzieć, że celem podatku od sprzedaży detalicznej jest finansowanie wydatków budżetowych w ramach programu świadczeń wychowawczych „Rodzina 500+”. Polska potwierdziła, że dochodów podatkowych nie można przeznaczyć w całości i wyłącznie na finansowanie z góry określonych rodzajów wydatków, tak więc rzekome powiązanie między świadczeniami wychowawczymi a sektorem handlu detalicznego nie zostało ustalone, ani też nie zostało ustalone rzekome powiązanie między kosztem programu świadczeń wychowawczych a wysokością przychodów przedsiębiorstw handlu detalicznego. Finansowania programu świadczeń wychowawczych „Rodzina 500+” nie można uznać za zasadniczy cel podatku od sprzedaży detalicznej.
- (44) Celem podatku od sprzedaży detalicznej jest raczej opodatkowanie przychodów wszystkich podmiotów gospodarczych prowadzących sprzedaż towarów osobom fizycznym będącym konsumentami. W świetle tego celu wszystkie przedsiębiorstwa uzyskujące przychody ze sprzedaży towarów osobom fizycznym powinny być uznawane za pozostające w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej. W związku z tym Komisja uważa, że w przedmiotowej sprawie systemem odniesienia jest podatek od sprzedaży detalicznej mający zastosowanie do przychodu przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną wszelkiego rodzaju towarów w Polsce.
- (45) W przeciwieństwie do tego, co twierdzą polskie władze ⁽²³⁾, system odniesienia nie powinien ograniczać się wyłącznie do przedsiębiorstw osiągających obroty powyżej 17 mln PLN w związku z tym, że osiągnięte przez przedsiębiorstwa miesięczne przychody ze sprzedaży detalicznej nieprzekraczające 17 mln PLN nie są opodatkowane na mocy ustawy. Wyłączenie to stosuje się do wszystkich przedsiębiorstw uzyskujących przychody ze sprzedaży detalicznej towarów bez względu na to, czy osiągają przychody przekraczające czy nieprzekraczające 17 mln PLN.
- (46) Komisja nie uważa jednak, że progresywna struktura stawek podatkowych określona w ustawie stanowi część systemu odniesienia. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości analiza selektywności nie może ograniczać się do zbadania, czy dany środek stanowi odstępstwo od zasad systemu odniesienia zdefiniowanych przez dane państwo członkowskie ⁽²⁴⁾. Należy również ocenić, czy granice systemu odniesienia państwo członkowskie opracowało w sposób spójny, czy wręcz przeciwnie – w sposób wyraźnie arbitralny lub stronniczy, tak aby sprzyjać określonym przedsiębiorstwom. W przeciwnym wypadku, zamiast ustanawiać obowiązujące ogół przedsiębiorstw przepisy ogólne, od których ustanawia się odstępstwa na rzecz pewnych przedsiębiorstw, państwo członkowskie mogłoby osiągnąć ten sam skutek (i obejść zasady pomocy państwa), dostosowując i łącząc swoje przepisy w taki sposób, że ich zastosowanie w praktyce pociągałoby za sobą zróżnicowane obciążenie podatkowe różnych przedsiębiorstw ⁽²⁵⁾. W tym kontekście należy w szczególności przypomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie utrzymuje, że w art. 107 ust. 1 Traktatu nie rozróżnia się środków interwencji państwa pod względem ich przyczyn lub celów, lecz definiuje się je ze względu na ich skutki, niezależnie od stosowanych technik ⁽²⁶⁾.
- (47) Progresywna struktura stawek określona w ustawie ma taki skutek, że przedsiębiorstwa o niskich przychodach ze sprzedaży detalicznej albo nie są objęte podatkiem od sprzedaży detalicznej, albo są objęte podatkiem według znacznie niższych średnich efektywnych stawek podatkowych – tzn. od każdej złotówki uzyskanych miesięcznych przychodów – niż przedsiębiorstwa o wysokich przychodach, co obniża koszty, jakie przedsiębiorstwa o niskich przychodach muszą ponieść w porównaniu z przedsiębiorstwami o wysokich przychodach. Ponieważ każde przedsiębiorstwo płaci inną średnią efektywną stawkę podatku, Komisja nie może określić jednej stawki referencyjnej. Polska nie podała ponadto żadnej konkretnej stawki jako stawki referencyjnej czy „normalnej” i nie wyjaśniła też, jakie szczególne okoliczności miałyby uzasadniać wyższą stawkę podatku dla podmiotów gospodarczych osiągających wyższe przychody lub stawkę niższą dla podmiotów o niższych przychodach. W wyniku progresywnej struktury stawek przedmiotowego podatku różne przedsiębiorstwa podlegają różnym efektywnym stawkom podatku uzależnionym od ich miesięcznych przychodów, a w konsekwencji od ich rozmiarów i modelu operacyjnego. W rezultacie można powiedzieć, że progresywna struktura stawek podatkowych wprowadzona na mocy ustawy została specjalnie stworzona po to, aby dawać przewagę małym przedsiębiorstwom nad większymi poprzez stosowanie odmiennych stawek podatkowych do miesięcznych przychodów uzyskiwanych przez przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż towarów konsumentom będącym osobami fizycznymi, a tym samym do przedsiębiorstw o niższych przychodach ma zastosowanie niższa średnia efektywna stawka podatkowa niż do przedsiębiorstw o wyższych przychodach, które ponadto często są przedsiębiorstwami z kapitałem zagranicznym ⁽²⁷⁾, mimo iż przedsiębiorstwa obu typów prowadzą tę samą działalność.

⁽²³⁾ Zob. motyw 25.

⁽²⁴⁾ Sprawy połączone C-106/09 P i C-107/09 P, Komisja i Hiszpania przeciwko rządowi Gibraltaru i Zjednoczonemu Królestwu, EU:C:2011:732.

⁽²⁵⁾ Ibid., pkt 92.

⁽²⁶⁾ Sprawa C-487/06 P, British Aggregates przeciwko Komisji, EU:C:2008:757, pkt 85 i 89 oraz przywołane tam orzecznictwo, a także sprawa C-279/08 P, Komisja przeciwko Niderlandom (NOx), EU:C:2011:551, pkt 51.

⁽²⁷⁾ Sprawy połączone C-106/09 P i C-107/09 P, Komisja i Hiszpania przeciwko rządowi Gibraltaru i Zjednoczonemu Królestwu, EU:C:2011:732.

- (48) Można także powiedzieć, że związane z progresywną strukturą stawek dyskryminujące różnicowanie przedsiębiorstw handlu detalicznego na podstawie ich wielkości stwarza korzyści dla przedsiębiorstw działających w modelu franczyzy lub niezależnie (np. w formie spółki cywilnej) w porównaniu z przedsiębiorstwami działającymi w modelu holdingowym.
- (49) Ponieważ Polska zaprojektowała podatek w taki sposób, aby sprzyjał on określonym przedsiębiorstwom (tzn. sprzedawcom detalicznym osiągającym niższe przychody – mniejszym sprzedawcom detalicznym – oraz sprzedawcom detalicznym działającym w modelu franczyzy lub niezależnie (nie w ramach sieci)), a był niekorzystny dla innych (tzn. sprzedawców detalicznych osiągających wyższe przychody – większych sprzedawców detalicznych – oraz sieci detalicznych działających w modelu holdingowym), system odniesienia ma charakter selektywny ze względu na swoją strukturę w sposób niezajdujący uzasadnienia w świetle celu tego podatku, czyli opodatkowania przychodów wszystkich przedsiębiorstw handlu detalicznego. W rezultacie Komisja uważa, że odpowiednim systemem odniesienia w przedmiotowej sprawie jest opodatkowanie miesięcznych przychodów ze sprzedaży detalicznej podatkiem jednolitym (liniowym), bez włączania do systemu odniesienia progresywnej struktury podatku.

4.1.3.2. Odstępstwo od systemu odniesienia

- (50) Drugim etapem analizy jest ustalenie, czy przedmiotowy środek stanowi odstępstwo od stosowania zasad odniesienia na korzyść określonych przedsiębiorstw, które w świetle zasadniczego celu systemu odniesienia znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej.
- (51) Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy miesięczny przychód sprzedawcy detalicznego ze sprzedaży detalicznej nieprzekraczający 17 mln PLN nie jest opodatkowany. Dla znacznej liczby przedsiębiorstw, zwłaszcza w podsektorze spożywczym, zwolnienie to oznacza, że są one całkowicie zwolnione z podatku od przychodów osiąganych ze sprzedaży detalicznej, ponieważ ich miesięczne przychody osiągane z tej działalności nie osiągają kwoty 17 mln PLN. Według ogólnodostępnych danych⁽²⁸⁾ za wrzesień 2016 r. złożono 109 deklaracji podatkowych ustalających kwotę podatku należnego z tytułu sprzedaży detalicznej, podczas gdy zgodnie z szacunkami Ministerstwa Finansów w Polsce działa około 200 000 przedsiębiorstw handlu detalicznego. Znaczna większość przedsiębiorstw działających w podsektorze spożywczym sektora handlu detalicznego w Polsce znajduje się zatem poniżej progu ustanowionego w art. 6 ust. 1 ustawy i nie płaci podatku od sprzedaży detalicznej.
- (52) Jeżeli chodzi o sprzedawców detalicznych osiągających miesięczne przychody powyżej 17 mln PLN: ich miesięczne przychody poniżej tego progu są zwolnione z opodatkowania; ich miesięczne przychody wyższe od 17 mln PLN lecz nieprzekraczające 170 mln PLN są opodatkowane według stawki 0,8 %; a część przychodów powyżej kwoty 170 mln PLN jest opodatkowana stawką 1,4 %.
- (53) Władze polskie rozróżniają „progresywność szczeblową” i „progresywność globalną” oraz twierdzą, że skoro wszystkie stawki podatkowe (tj. zwolnienie z podatku równoważne stawce 0 % oraz stawki w wysokości 0,8 % i 1,4 %) stosowane są na tych samych zasadach do wszystkich przedsiębiorstw, to nie zachodzi odstępstwo od systemu odniesienia. Oba rodzaje opodatkowania progresywnego prowadzą jednak do stosowania różnych średnich stawek do różnych przedsiębiorstw w oparciu o ich przychód – stanowiący przedmiot opodatkowania – oraz ostatecznie o ich rozmiar. Jak pokazuje poniższy przykład trzech sprzedawców detalicznych (podatników) osiągających miesięczne przychody wynoszące odpowiednio 10 mln PLN, 100 mln PLN i 750 mln PLN, to mimo iż wszyscy ci sprzedawcy podlegają opodatkowaniu według tych samych stawek oraz mimo iż ta sama część ich przychodów mieści się w tych samych trzech przedziałach, to jednak efektywne średnie stawki opodatkowania w ich przypadku różnią się znacząco. W rzeczywistości od każdych 100 PLN osiągniętych przychodów sprzedawca detaliczny nr 1 nie płaci podatku, sprzedawca nr 2 płaci podatek w kwocie ok. 0,7 PLN, a sprzedawca nr 3 płaci podatek w kwocie ok. 1,2 PLN.

Miesięczne przychody ze sprzedaży detalicznej	Sprzedawca detaliczny nr 1 10 mln PLN	Sprzedawca detaliczny nr 2 100 mln PLN	Sprzedawca detaliczny nr 3 750 mln PLN
Podatek należny od części przychodów nieprzekraczającej 17 mln PLN	0	0	0

⁽²⁸⁾ Zob. <https://www.wiadomoscihandlowe.pl/artykuly/podatek-handlowy-w-praktyce-wiemy-ile-firm-zlozylo,9669/5>. Kwota należnego podatku od sprzedaży detalicznej zadeklarowana przez wszystkich podatników za ten miesiąc wyniosła 114 mln PLN. W przybliżeniu 70 % tej kwoty, czyli 78,9 mln PLN, przypada na 10 największych przedsiębiorstw handlu detalicznego działających w Polsce, a tylko 12 przedsiębiorstw podlegało opodatkowaniu najwyższą stawką wynoszącą 1,4 %. Zob. także *Rynek detalicznego handlu spożywczego w Polsce*, Fundacja Republikańska, Warszawa 2016 – dane na temat liczby przedsiębiorstw handlu detalicznego w Polsce.

Miesięczne przychody ze sprzedaży detalicznej	Sprzedawca detaliczny nr 1 10 mln PLN	Sprzedawca detaliczny nr 2 100 mln PLN	Sprzedawca detaliczny nr 3 750 mln PLN
Podatek należny od części przychodów powyżej 17 mln PLN lecz nieprzekraczającej 170 mln PLN	—	664 000 PLN (82 999 999 PLN × 0,008)	1 224 000 PLN (152 999 999 PLN × 0,008)
Podatek należny od części przychodów powyżej 170 mln PLN	—	—	8 120 000 PLN (579 999 999 PLN × 0,014)
Podatek należny razem	0	664 000 PLN	9 344 000 PLN
Efektywna średnia stawka opodatkowania	0 %	0,664 %	1,246 %

- (54) Jak pokazano w tabeli, to właśnie progresywne stawki podatku oraz przedziały, do których mają one zastosowanie, sprawiają, że podatek od sprzedaży detalicznej w sposób dyskryminujący różnicuje sprzedawców detalicznych (podatników) w zależności od poziomu osiągniętych przychodów, a tym samym od ich wielkości. Ze względu na progresywny charakter stawek podatku ustanowionych w ustawie, przedsiębiorstwa o wysokim przychodzie są jednocześnie objęte znacznie wyższymi stawkami krańcowymi oraz wyższymi średnimi stawkami podatku niż podmioty o niskim przychodzie. Komisja uważa więc, że progresywna struktura stawek określona w ustawie stanowi odstępstwo od systemu odniesienia, który zakłada opodatkowanie sprzedaży detalicznej wszystkich przedsiębiorstw prowadzących w Polsce działalność w zakresie sprzedaży detalicznej jednolitą stawką podatku (podatkiem liniowym), co sprzyja sprzedawcom detalicznym o niskich przychodach, a więc mniejszym.
- (55) W świetle powyższych rozważań Komisja uważa, że środek stanowi odstępstwo od systemu odniesienia i jest na pierwszy rzut oka selektywny.

4.1.3.3. Uzasadnienie przez odwołanie do charakteru lub ogólnej struktury systemu

- (56) Po wykazaniu przez Komisję, że środek państwowy jest na pierwszy rzut oka selektywny, ponieważ wprowadza dyskryminujące zróżnicowanie przedsiębiorstw znajdujących się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej w świetle systemu odniesienia, zadaniem państwa członkowskiego jest przedstawienie uzasadnienia w oparciu o charakter lub ogólną strukturę tego systemu. Środek, który stanowi odstępstwo od systemu odniesienia, nie jest selektywny, jeżeli jest on uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą tego systemu. Tak jest w przypadku gdy selektywne traktowanie wynika z mechanizmów stanowiących nieodłączną część systemu, które są niezbędne do zapewnienia jego funkcjonowania i skuteczności ⁽²⁹⁾.
- (57) Władze polskie argumentują, że jeżeli progresywna struktura podatku wprowadzonego na mocy ustawy okaże się dyskryminująca, co władze te kwestionują, jest ona uzasadniona ze względu na swój cel redystrybucyjny, tak jak w przypadku podatków od dochodu. Władze polskie twierdzą ponadto, że przedsiębiorstwa osiągające wysoki poziom przychodów mają większą zdolność płatniczą, że korzystają one z efektu skali, że mają one możliwość wywierania presji na producentów i dostawców, aby ci obniżyli swoje marże na ich korzyść oraz że takie przedsiębiorstwa często wykorzystują strategie optymalizacji podatkowej.
- (58) Komisja przypomina, że ustawa nakłada podatek na przedsiębiorstwa w zależności od poziomu uzyskiwanych przez nie przychodów. W przeciwieństwie do podatków od dochodu ⁽³⁰⁾ podatek od przychodu nie bierze pod uwagę kosztów poniesionych na osiągnięcie tego przychodu. Zatem podatki od przychodu obciążają przedsiębiorstwa w zależności od ich wielkości, a nie rentowności czy zdolności płatniczej, zdolności osiągania korzyści z efektów skali, zdolności do wywierania presji na producentów i dostawców, aby ci obniżyli swoje marże na ich

⁽²⁹⁾ Zob. na przykład sprawy połączone C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos i inni, EU:C:2011:550, pkt 69.

⁽³⁰⁾ Zob. obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej (Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3), pkt 24. Twierdzenie dotyczące celu redystrybucyjnego, który może uzasadniać progresywne opodatkowanie, zostało sformułowane wprost wyłącznie w odniesieniu do podatku od zysków lub dochodów (netto), a nie w odniesieniu do podatków od przychodów.

rzecz⁽³¹⁾, czy też zdolności do wykorzystywania strategii optymalizacji podatkowej, jak twierdzą polskie władze. Żaden z tych czynników nie może zatem stanowić uzasadnienia dla nakładania podatku progresywnego na przychody przedsiębiorstwa.

- (59) Progresywne podatki obrotowe mogą być uzasadnione wyłącznie ze względu na charakter systemu podatkowego i jego ogólną strukturę – czyli wewnętrzną logikę – jeżeli progresywne stawki podatku są niezbędne ze względu na cel podatku. Na przykład w przypadku podatku od przychodów, którego celem jest wyeliminowanie pewnych niekorzystnych efektów zewnętrznych, pewien zakres progresywności mógłby być uzasadniony, gdyby wykazano, że efekty zewnętrzne wywołane przez działalność podlegającą opodatkowaniu intensyfikują się wraz ze wzrostem przychodów (lub wielkości przedsiębiorstwa) podatnika. Władze polskie nie przedstawiły takich wyjaśnień.
- (60) W związku z tym Komisja nie uważa, by progresywne stawki podatku od sprzedaży detalicznej były uzasadnione charakterem lub ogólną strukturą podatkowego systemu odniesienia. Środek przynosi zatem selektywną korzyść przedsiębiorstwom prowadzącym handel detaliczny osiągającym niski przychód (a więc mniejszym przedsiębiorstwom).

4.1.4. Potencjalne zakłócenie konkurencji oraz wpływ na handel wewnątrzunijny

- (61) Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu, aby środek można było uznać za pomoc państwa, musi on zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem oraz wpływać na wymianę handlową wewnątrz Unii.
- (62) Podatek od sprzedaży detalicznej ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw osiągających przychód z określonej sprzedaży detalicznej w Polsce. Rynek sprzedaży detalicznej w Polsce jest otwarty na konkurencję i charakteryzuje się obecnością podmiotów z innych państw członkowskich. Na podobnych zasadach sprzedawcy detaliczni mający swoją siedzibę w Polsce mogą – obecnie lub w przyszłości – prowadzić działalność w innych państwach członkowskich. W związku z tym wszelka pomoc na korzyść określonych podmiotów gospodarczych będzie miała wpływ na handel wewnątrz Unii.
- (63) W rzeczywistości progresywność podatku od sprzedaży detalicznej ma wpływ na sytuację konkurencyjną przedsiębiorstw objętych tym podatkiem. W zakresie, w jakim środek zwalnia przedsiębiorstwa o niskim przychodzie z podatku, który musiałyby one płacić, gdyby były objęte taką samą stawką podatku jak przedsiębiorstwa o wysokim przychodzie, selektywna korzyść przyznana w ramach tego środka stanowi pomoc operacyjną. Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie utrzymuje, że pomoc operacyjna zakłóca konkurencję; należy więc uznać, że wszelka pomoc przyznana przedsiębiorstwom o niskim przychodzie zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem, umacniając pozycję finansową tych przedsiębiorstw na polskim rynku sprzedaży detalicznej. Podobnie wyższe stawki podatku dla większych (osiągających wyższy przychód) sprzedawców detalicznych mogą zakłócić sprzedaż dużych przedsiębiorstw i zmniejszyć ich udział w rynku lub zmusić je do opuszczenia rynku. Doszłoby zatem do zakłócenia konkurencji, ponieważ sprzedawcy nie konkurowaliby ze sobą wyłącznie na podstawie skuteczności i konkurencyjności na rynku, ale musieliby również zmierzyć się z odmiennym traktowaniem pod względem podatkowym w zależności od swoich przychodów, które nie byłoby uzasadnione powodowanymi przez nich negatywnymi efektami zewnętrznymi.
- (64) Jeżeli chodzi o uwagi Polski dotyczące struktury sektora sprzedaży detalicznej, Komisja zauważa, że fakt, iż Polska argumentuje⁽³²⁾, że progresywne stawki podatkowe ograniczają negatywne efekty zachodzące w strukturze handlu (zanik drobnego handlu przy wzroście handlu wielkopowierzchniowego), które zdaniem Polski obecnie zakłócają konkurencję, tylko potwierdza, że środek został przyjęty w celu wywarcia wpływu na środowisko konkurencyjne w polskim sektorze handlu detalicznego.
- (65) W związku z tym Komisja uważa, że przedmiotowy środek zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem oraz wpływa na wymianę handlową wewnątrz Unii.

4.1.5. Podsumowanie

- (66) Ponieważ spełnione są wszystkie warunki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu, Komisja stwierdza, że podatek od sprzedaży detalicznej z progresywną strukturą stawek stanowi pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia.

⁽³¹⁾ Ponadto sieć franczyzobiorców działających pod tą samą marką może również zbiorowo wywierać wpływ na producentów i dostawców, aby ci obniżyli swoje marże, podobnie jak duże zintegrowane przedsiębiorstwa, i może potencjalnie dokonywać nadużyć. Mimo to podmioty te są traktowane odmiennie do celów podatku od sprzedaży detalicznej.

⁽³²⁾ Zob. pismo władz polskich skierowane do Komisji dnia 7 listopada 2016 r. w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania.

4.2. Zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym

- (67) Pomoc państwa uznaje się za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli należy ona do którejkolwiek z kategorii wyszczególnionych w art. 107 ust. 2 Traktatu ⁽³³⁾, i można ją uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli Komisja stwierdzi, że należy ona do którejkolwiek z kategorii wyszczególnionych w art. 107 ust. 3 Traktatu ⁽³⁴⁾. Ciężar udowodnienia, że przyznana pomoc państwa jest zgodna z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 107 ust. 2 lub art. 107 ust. 3 Traktatu spoczywa jednak na państwie członkowskim przyznającym pomoc ⁽³⁵⁾.
- (68) Komisja pragnie zauważyć, że polskie władze nie przedstawiły żadnych argumentów uzasadniających, dlaczego podatek od sprzedaży detalicznej miałby być zgodny z rynkiem wewnętrznym. Polska nie odpowiedziała na wątpliwości przedstawione w decyzji o wszczęciu postępowania w odniesieniu do zgodności środka z rynkiem wewnętrznym.
- (69) Komisja jest zdania, że żaden z wyjątków przewidzianych w powyżej wspomnianych przepisach nie ma zastosowania, gdyż środek nie wydaje się zmierzać do osiągnięcia żadnego z celów wymienionych w tych przepisach. W związku z tym środek nie może zostać uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym.

4.3. Odzyskanie pomocy

- (70) Ustawa nie została zgłoszona Komisji ani uznana przez nią za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Ponieważ ustawa stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu i nową pomoc w rozumieniu art. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2015/1589, która została wprowadzona w życie z naruszeniem klauzuli zawieszającej ustanowionej w art. 108 ust. 3 Traktatu, stanowi ona również pomoc niezgodną z prawem w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2015/1589.
- (71) Konsekwencją uznania ustawy za pomoc państwa niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym jest konieczność odzyskania pomocy od jej beneficjentów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2015/1589.
- (72) Niemniej jednak, w wyniku nakazu zawieszenia wydanego przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, pismem z dnia 7 listopada 2016 r. Polska potwierdziła zawieszenie poboru podatku od sprzedaży detalicznej na mocy ustawy.
- (73) Tym samym w ramach przedmiotowego środka nie nastąpiło skuteczne przyznanie pomocy państwa. Z tego powodu nie ma konieczności odzyskania pomocy.

5. PODSUMOWANIE

- (74) Komisja stwierdza, że Polska wprowadziła w życie przedmiotową pomoc niezgodnie z prawem, z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu.
- (75) Niniejsza decyzja nie wyklucza ewentualnego postępowania w trybie art. 258 TFUE w kwestii zgodności przedmiotowego środka z określonymi w Traktacie podstawowymi wolnościami, w szczególności z gwarantowaną przez art. 49 Traktatu podstawową swobodą przedsiębiorczości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podatek od sprzedaży detalicznej z progresywną strukturą stawek podatkowych wprowadzony ustawą z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, która została wprowadzona w życie w sposób niezgodny z prawem przez Rzeczpospolitą Polską, z naruszeniem art. 108 ust. 3 tego Traktatu.

Artykuł 2

Polska anuluje wszystkie dotychczas niezrealizowane wypłaty pomocy w ramach środka, o którym mowa w art. 1, ze skutkiem od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

⁽³³⁾ Wyjątki przewidziane w art. 107 ust. 2 Traktatu dotyczą: a) pomocy o charakterze socjalnym przyznawanej indywidualnym konsumentom; b) pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi; oraz c) pomocy przyznanej niektórym regionom Republiki Federalnej Niemiec.

⁽³⁴⁾ Wyjątki przewidziane w art. 107 ust. 3 Traktatu dotyczą: a) pomocy przeznaczonej na sprzyjanie rozwojowi niektórych regionów; b) pomocy przeznaczonej na wspieranie realizacji niektórych ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mającej na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego; c) pomocy przeznaczonej na rozwój niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych; d) pomocy przeznaczonej na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego; oraz e) pomocy określonej decyzją Rady.

⁽³⁵⁾ Sprawa T-68/03, Olimpiaki Aeroporia Ypiresies przeciwko Komisji, EU:T:2007:253, pkt 34.

Artykuł 3

Polska zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 4

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Polska przedstawi szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji.
2. Polska na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Polska bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL